

EVROPSKÁ
KOMISE

Ve Štrasburku dne 5.2.2013
COM(2013) 45 final

2013/0025 (COD)

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY

o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu

(Text s významem pro EHP)

{SWD(2013) 21 final}
{SWD(2013) 22 final}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Odůvodnění a cíle návrhu

Hlavními cíli navrhovaných opatření je posílit vnitřní trh zjednodušením přeshraničních operací, ochránit zájmy společnosti před trestnou činností a teroristickými činy, zabezpečit ekonomickou prosperitu Evropské unie zajištěním efektivního podnikatelského prostředí, přispět k finanční stabilitě ochranou spolehlivého a řádného fungování finančního systému a jeho integrity.

Těchto cílů bude dosaženo zajištěním souladu mezi přístupem EU a přístupem na mezinárodní úrovni, zajištěním souladu mezi vnitrostátními předpisy, jakož i flexibility při jejich provádění, zabezpečením toho, že se pravidla zaměří na rizika a budou upravena tak, aby řešila nově se objevující hrozby.

Kromě toho tento návrh zahrnuje a zrušuje směrnici Komise 2006/70/ES ze dne 1. srpna 2006, kterou se stanoví prováděcí opatření ke směrnici 2005/60/ES¹, čímž se zlepši srozumitelnost a přístupnost legislativního rámce pro boj proti praní peněz pro všechny zúčastněné strany.

Komise má v úmyslu doplnit stávající návrh tak, aby byla zřejmá silnější represivní reakce ze strany EU na praní peněz. Proto se v roce 2013 očekává návrh harmonizace trestního práva pro tento trestný čin na základě čl. 83 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie².

Obecné souvislosti

Odstranění překážek na vnitřním trhu usnadňuje nejen vznik nebo rozvoj legitimního podnikání v EU, ale může také poskytnout více příležitostí k praní peněz a financování terorismu. Pachatelé trestné činnosti, kteří se podílejí na legalizaci výnosů z trestné činnosti, by se proto mohli pokusit utajit nebo zastříť pravou povahu, zdroj nebo vlastnictví daného majetku a převést ho na zdánlivě legitimní výnosy. Zdroji financování terorismu mohou být navíc zákonné i nezákonné aktivity, protože teroristické organizace se zapojují do výdělečných činností, které samy o sobě mohou být nebo se přinejmenším jeví jako legitimní. Praním peněz a financováním terorismu je tedy vysoce ohrožena integrita, řádné fungování, pověst a stabilita finančního systému, což může mít potenciálně ničivé důsledky pro širší společnost.

Za účelem ochrany řádného fungování finančního systému a vnitřního trhu již byly přijaty evropské právní předpisy. Avšak mění se povaha hrozeb spojených s praním peněz a financováním terorismu, kterou umožňuje neustálý vývoj technologií a prostředků dostupných pachatelům trestné činnosti, vyžaduje neustálé přizpůsobování právního rámce za účelem boje s těmito hrozbami.

Na úrovni EU stanoví směrnice 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu³ (dále jen „třetí SPP“) rámec

¹ Úř. věst. L 214, 4.8.2006, s. 29.

² http://ec.europa.eu/governance/impact/planned_ia/docs/2013_home_006_money_laundering_en.pdf

³ Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15.

určený k ochraně spolehlivosti, integrity a stability úvěrových a finančních institucí a důvěry ve finanční systém jako celek, proti rizikům praní peněz a financování terorismu. Pravidla EU do značné míry vycházejí z mezinárodních standardů přijatých Finančním akčním výborem (FATF) a vzhledem k tomu, že směrnice vychází z koncepce minimální harmonizace, je rámec doplněn pravidly přijatými na vnitrostátní úrovni.

FATF provedl důkladný přezkum mezinárodních standardů na mezinárodní úrovni a v únoru 2012 přijal nový soubor doporučení.

Souběžně s mezinárodním postupem provádí Evropská komise svůj vlastní přezkum evropského rámce. Současná revize směrnice doplňuje revidovaná doporučení FATF, která sama o sobě představují významné posílení rámce boje proti praní peněz a financování terorismu. Samotná směrnice dále posiluje prvky revidovaných doporučení, zejména pokud se jedná o oblast působnosti (zahrnutím poskytovatelů služeb hazardních her a obchodníků se zbožím s prahovou hodnotou 7 500 EUR), informace o skutečném vlastnictví (které budou k dispozici povinným osobám a příslušným orgánům) a ustanovení o sankcích. Zohledňuje nutnost zvýšit účinnost opatření proti legalizaci výnosů z trestné činnosti, a to přizpůsobením právního rámce, aby bylo zajištěno, že posouzení rizik je prováděno na příslušné úrovni a s nezbytnou mírou flexibility umožňující přizpůsobení vůči různým situacím a aktérům. V důsledku toho směrnice, i když stanovuje vysokou úroveň společných standardů, požaduje po členských státech, orgánech dohledu a povinných osobách, aby posuzovaly rizika a přijímaly adekvátní zmírňující opatření úměrná těmto rizikům. Výsledkem je směrnice méně upřesňující konkrétní opatření, jež mají být přijata.

Platná ustanovení v oblasti návrhu

Za účelem zajištění účinného rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu byly na úrovni EU přijaty různé právní nástroje. K nejdůležitějším z nich patří:

- třetí směrnice o praní peněz, která pokrývá většinu ze 40 doporučení Finančního akčního výboru a některé z jeho 9 zvláštních doporučení,
- nařízení (ES) č. 1781/2006 ze dne 15. listopadu 2006 o informacích o plátcích doprovázejících převody peněžních prostředků⁴, kterým se provádí doporučení č. VII Finančního akčního výboru týkající se bezhotovostních převodů,
- nařízení (ES) č. 1889/2005 ze dne 26. října 2005 o kontrolách peněžní hotovosti vstupující do Společenství nebo je opouštějící⁵, kterým se provádí zvláštní doporučení č. IX Finančního akčního výboru o kurýrech převážejících hotovost,
- směrnice 2007/64/ES ze dne 13. prosince 2007 o platebních službách na vnitřním trhu⁶ (směrnice o platebních službách), kterou se v kombinaci s třetí SPP provádí zvláštní doporučení č. VI Finančního akčního výboru týkající se alternativního poukazování peněz,
- nařízení (ES) č. 2580/2001 ze dne 27. prosince 2001 o zvláštních omezujících opatřeních namířených proti některým osobám a subjektům s cílem bojovat proti

⁴ Úř. věst. L 345, 8.12.2006, s. 1.

⁵ Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 9.

⁶ Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.

terorismu⁷, kterým se spolu s nařízením (ES) č. 881/2002 ze dne 27. května 2002⁸ uplatňujícím sankce OSN proti síti al-Káida a Talibanu provádějí části zvláštního doporučení č. III Finančního akčního výboru o zmrazení majetku teroristů.

Soulad s ostatními politikami a cíli Unie

Navrhovaná úprava rámce boje proti praní peněz a financování terorismu je plně v souladu s politikami EU v dalších oblastech. Jedná se zejména o:

- Stockholmský program⁹, jehož cílem je dosáhnout otevřené a bezpečné Evropy, která slouží svým občanům a chrání je, vyzývá členské státy a Komisi, aby v rámci boje proti praní peněz dále rozvíjely výměnu informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami,
- strategii vnitřní bezpečnosti EU¹⁰, která vymezuje nejnaléhavější výzvy týkající se bezpečnosti EU v následujících letech a navrhuje pět strategických cílů a specifických opatření na období 2011–2014, aby Evropská unie byla bezpečnější. Ty zahrnují boj proti praní peněz a prevenci terorismu. Zvláště byla zdůrazněna nutnost aktualizovat rámec boje EU proti praní peněz a financování terorismu za účelem posílení transparentnosti právnických osob a právních uspořádání,
- kvůli možnosti zneužití nových technologií k zastření obchodů a utajení totožnosti je důležité, aby si členské státy byly vědomy technologického pokroku a simulovaly použití elektronické identifikace, elektronického podpisu a důvěryhodných služeb pro elektronické transakce v souladu s návrhem Komise nařízení o elektronické identifikaci a důvěryhodných službách pro elektronické transakce na vnitřním trhu¹¹,
- v březnu 2012 Evropská komise přijala návrh týkající se zmrazování a konfiskace výnosů z trestné činnosti v EU¹², který má zajistit, aby členské státy měly účinný systém pro zmrazení, správu a zabavení majetku pocházejícího z trestné činnosti, který je podpořen nezbytným institucionálním uspořádáním a finančními a lidskými zdroji,
- pokud jde o ochranu údajů, navržená upřesnění pro třetí SPP jsou plně v souladu s přístupem stanoveným v posledních návrzích Komise o ochraně údajů¹³, na jejichž základě zvláštní ustanovení¹⁴ zmocňuje právní předpisy EU nebo vnitrostátní právní předpisy, aby z řady konkrétních důvodů, včetně prevence, vyšetřování, odhalování a

⁷ Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 70.

⁸ Úř. věst. L 139, 29.5.2002, s. 9.

⁹ Úř. věst. C 115, 4.5.2010, s. 1.

¹⁰ Sdělení Komise Evropskému parlamentu a Radě „Strategie vnitřní bezpečnosti Evropské unie: pět kroků směrem k bezpečnější Evropě“ (KOM(2010) 673 v konečném znění).
¹¹ COM(2012) 238/2.

¹² Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o zmrazování a konfiskaci výnosů z trestné činnosti v Evropské unii (COM(2012) 85 final).

¹³ Návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováváním osobních údajů příslušnými orgány za účelem prevence, vyšetřování, odhalování či stíhání trestných činů nebo výkonu trestů a o volném pohybu těchto údajů (COM(2012) 10 final) a návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů (obecné nařízení o ochraně údajů) (COM(2012) 11 final).

¹⁴ Článek 21 obecného nařízení o ochraně údajů.

stíhání trestných činů, omezily rozsah povinností a práv stanovených v návrhu nařízení,

- pokud jde o sankce, návrh na zavedení minimálních pravidel vycházejících ze zásad pro posílení správních sankcí je plně v souladu s politikou Komise, jak je uvedeno v jejím sdělení „Posílení sankčních režimů v odvětví finančních služeb“¹⁵,
- ve vztahu k finančnímu začlenění byla uznána skutečnost, že použití příliš opatrného přístupu ve vztahu k ochranným opatřením v boji proti praní peněz a financování terorismu by mohlo mít nezamýšlené důsledky spočívající ve vyloučení legitimních podnikatelů a spotřebitelů z finančního systému. Na mezinárodní úrovni byly k této problematice realizovány studie¹⁶ s cílem poskytnout pokyny, jež by pomohly zemím a jejich finančním institucím při navrhování opatření pro boj proti praní peněz a financování terorismu, která splňují vnitrostátní cíl finančního začlenění, aniž by tím byla narušena stávající opatření za účelem boje proti trestné činnosti. V EU se v současnosti otázka finančního začlenění projednává v rámci prací na balíčku o bankovních účtech,
- s ohledem na spolupráci s osobami nebo orgány (včetně soudů a orgánů veřejné správy), které se zabývají vyměřováním a výběrem daní a veškerých dalších veřejných poplatků, jejich vymáháním nebo trestním stíháním nebo rozhodnutími v případech odvolání v této věci je návrh v souladu s přístupem zaměřeným na boj proti daňovým podvodům a únikům¹⁷, přičemž na mezinárodní úrovni se na daňové trestné činy začalo konkrétně odkazovat v rámci závažných trestných činů, jež mohou být považovány za predikativní trestné činy legalizace výnosů z trestné činnosti. Posílení postupů identifikace a kontroly klienta pro účely boje proti praní peněz rovněž napomůže boji proti daňovým podvodům a únikům.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Konzultace se zúčastněnými stranami

V dubnu 2012 přijala Komise zprávu o uplatňování třetí SPP a vyžádala si připomínky všech zúčastněných subjektů. Zpráva byla zaměřena na řadu určených klíčových témat (např. včetně uplatňování přístupu založeného na posouzení rizik, rozšíření působnosti stávajícího rámce, úpravy přístupu k identifikaci a kontrole klienta, vyjasnění oznamovací povinnosti a pravomoci dozoru, posílení spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami atd.), které byly zásadní pro revizi třetí SPP.

Komise obdržela 77 příspěvků od orgánů veřejné správy, občanské společnosti, obchodních sdružení a společností působících v několika oblastech (včetně finančních služeb, odvětví hazardních her, svobodných povolání, nemovitostí, poskytovatelů svěřenských služeb a služeb pro obchodní společnosti) představujících širokou škálu zúčastněných stran. Mimo konzultaci obdržela další řadu připomínek, stanovisek a příspěvků.

¹⁵ KOM(2010) 716 v konečném znění.

¹⁶ „Opatření pro boj proti praní peněz a financování terorismu a finanční začlenění“, FATF, červen 2011.

¹⁷ Sdělení Komise představující Akční plán pro posílení boje proti daňovým podvodům a únikům přijaté Komisí dne 6. prosince 2012, COM(2012) 722 final.

Celkové výsledky konzultace¹⁸ ukazují na všeobecné potvrzení otázek a problémů, na něž upozornila zpráva Komise, jakož i na širokou podporu pro navrhované provázání s revidovanými normami FATF a větší vyjasnění v některých oblastech (tj. v oblasti ochrany údajů a jak používat pravidla v přeshraničních případech).

Využití výsledků odborných konzultací

K získání důkazů v této oblasti a plnému zapojení různých zainteresovaných stran bylo vynaloženo značné úsilí.

Konkrétně v průběhu roku 2010 vypracovali externí poradci společnosti Deloitte¹⁹ jménem Komise studii s cílem prověřit uplatňování třetí směrnice o praní peněz.

Posouzení dopadů

Komise provedla posouzení dopadů²⁰, ve kterém analyzuje možné důsledky praní peněz a financování terorismu. Především jestliže finanční systém nedokáže zabránit legalizaci výnosů z trestné činnosti a financování terorismu, může to vést k negativním hospodářským dopadům (vyplývajícím z narušení mezinárodních kapitálových toků, snížení investic a nižšího ekonomického růstu) a k nestabilitě finančního trhu (vyplývajícím z neochoty ostatních finančních zprostředkovatelů zapojit se do podnikání, ze ztráty dobrého jména, poklesu důvěry a obezřetnostních rizik).

Byly zkoumány tyto příčiny problémů:

- různé uplatňování stávajících pravidel EU v jednotlivých členských státech vedoucí k menší právní jistotě,
- nedostatky a mezery ve stávajících pravidlech EU,
- neprovázanost stávajících pravidel s nedávno revidovanými mezinárodními normami.

Proto je třeba dosáhnout těchto operativních cílů:

- zajistit soulad mezi vnitrostátními předpisy a případně flexibilitu při jejich provádění posílením a vyjasněním stávajících požadavků,
- zajistit, aby se pravidla orientovala na rizika a byla upravena tak, aby řešila nově se objevující hrozby posílením a vyjasněním stávajících požadavků,
- zajistit, aby přístup EU byl v souladu s přístupem, který je sledován na mezinárodní úrovni, rozšířením oblasti působnosti uplatňování, posílením a vyjasněním stávajících požadavků.

¹⁸ Prohlášení ke zpětné vazbě je k dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

¹⁹ Studie je k dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

²⁰ Posouzení dopadů je k dispozici na adrese: http://ec.europa.eu/internal_market/company/financial-crime/index_en.htm.

Z posouzení dopadů vyplynulo, že optimálním způsobem, jak zlepšit současnou situaci, by bylo:

- *rozšířit oblast působnosti na hazardní hry*: rozšířit oblast působnosti směrnice i mimo „kasína“, aby bylo pokryto odvětví hazardních her,
- *prahové hodnoty pro obchodníky se zbožím*: snížit prahovou hodnotu pro identifikaci a kontrolu klienta pro obchodníky se zbožím vysoké hodnoty u hotovostních transakcí z 15 000 EUR na 7 500 EUR,
- *režimy sankcí*: zavést minimální pravidla vycházející ze zásad k posílení správních sankcí,
- *porovnatelnost statistických údajů*: posílit a upřesnit požadavek na sběr a vykazování statistických údajů,
- *ochrana dat*: zavést ustanovení směrnice, která by měla vyjasnit vztah mezi požadavky na boj proti praní peněz a financování terorismu a na ochranu údajů,
- *začlenění daňových trestných činů do oblasti působnosti*: začlenit výslovný odkaz na daňové trestné činy jako predikativní trestné činy,
- *dostupnost informací o skutečném majiteli*: požadovat, aby všechny společnosti měly informace o svých skutečných majitelích,
- *identifikace skutečného majitele*: zachovat přístup, který požaduje identifikaci skutečného majitele od prahové hodnoty 25% účasti, ale objasnit, co „25% účast“ znamená,
- *odpovědnost domácích a hostitelských orgánů dohledu za boj proti praní peněz*: zavést nová pravidla, která objasňují, že pobočky a dceřiné společnosti nacházející se v jiných členských státech než ústředí uplatňují pravidla boje proti praní peněz hostitelského státu, a posílit dohody o spolupráci mezi domácími a hostitelskými orgány dohledu,
- *přeshraniční spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami*: zavést nové požadavky, které by posílily pravomoci a spolupráci finančních zpravodajských jednotek,
- *posouzení rizik na vnitrostátní úrovni*: zavést pro členské státy povinnost provádět posouzení rizik na vnitrostátní úrovni a přijmout opatření ke zmírnění rizik,
- *identifikace a kontrola klienta*: požadovat, aby členské státy zajistily povinné provádění zesílené kontroly v konkrétních situacích s vysokým rizikem a umožnily povolení zjednodušené identifikace v méně rizikových situacích,
- *rovnocennost režimů třetích zemí*: zrušit postup podle „bílé listiny“,
- *přístup k dozoru založený na posouzení rizik*: konkrétní ustanovení ve směrnici o tom, že dozor lze provádět na základě posouzení rizik,

- *zacházení s politicky exponovanými osobami*: zavést nové požadavky na vnitrostátní databázi politicky exponovaných osob pracujících v mezinárodních organizacích, s uplatněním opatření odrážejících riziko.

Kromě toho posouzení dopadů analyzovalo dopad legislativních návrhů na základní práva. V souladu s Listinou základních práv usilují návrhy zejména o zajištění ochrany osobních údajů (článek 8 Listiny) vyjasněním podmínek, za kterých lze osobní údaje uchovávat a předávat. Návrhy nepřinesou žádnou změnu ve vztahu k právu na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces (článek 47 Listiny), které směrnice neporušuje, jak potvrdil rozsudek Evropského soudního dvora (ve věci C-305/05), a proto na něho nemají žádný vliv. Respektování soukromého života (článek 7), svoboda podnikání (článek 16) a zákaz diskriminace (článek 21) byly řádně zohledněny. Návrh nepřímo přispěje k ochraně práva na život (článek 2 Listiny).

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Právní základ

Stávající návrh vychází z článku 114 Smlouvy o fungování Evropské unie.

Subsidiarita a proporcionalita

V souladu se zásadou subsidiarity a proporcionality uvedenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii nemůže být cílů návrhu uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie. Návrh nepřekračuje rámec toho, co je k dosažení uvedených cílů nezbytné.

Ve 2. bodě odůvodnění třetí SPP je zdůrazněna nezbytnost opatření na úrovni EU, jejichž cílem je ochrana spolehlivosti, integrity a stability úvěrových a finančních institucí a důvěry ve finanční systém jako celek: „aby se předešlo tomu, že členské státy přijmou opatření na ochranu svých finančních systémů, která by mohla být neslučitelná s fungováním vnitřního trhu a se zásadami právního státu a veřejného pořádku Společenství, je v této oblasti nezbytná činnost Společenství“.

Protože mohutné toky špinavých peněz a financování terorismu mohou poškodit stabilitu a pověst finančního sektoru a ohrozit vnitřní trh, jakákoli opatření přijatá výhradně na vnitrostátní úrovni by mohla mít nepříznivý dopad na jednotný trh EU: pokud by neexistovala koordinovaná pravidla v členských státech zaměřená na ochranu jejich finančních systémů, vedlo by to k narušení fungování vnitřního trhu a k roztržičnosti. Opatření na úrovni EU lze rovněž odůvodnit zájmem o zachování rovných podmínek v celé EU – aby subjekty ve všech členských státech podléhaly jednotnému souboru povinností v rámci boje proti praní špinavých peněz a financování terorismu.

Komise se domnívá, že navrhované změny pravidel jsou přiměřené cílům. Stanovením prahových hodnot pro působnost a identifikaci a kontrolu klienta učinila Komise přiměřené kroky, aby omezila použitelnost směrnice, kde je to na místě. Směrnice navíc umožňuje, aby malé a střední podniky přijaly konkrétní preventivní opatření, která budou přiměřená velikosti a povaze povinné osoby. Použitím přizpůsobeného a flexibilního přístupu založeného na posouzení rizik by členské státy současně neměly být omezeny v tom, aby přijímaly a případně prováděly opatření s cílem bojovat proti významným hrozbám, kterým mohou čelit na vnitrostátní úrovni. Pro tato opatření se lépe hodí směrnice než plně harmonizované

nařízení, přičemž do ní budou začleněny postupy na úrovni EU s cílem zajistit lepší koordinaci a vypracování nadnárodních přístupů společně s další harmonizací v konkrétních oblastech, aby bylo zabezpečeno, že bude dosaženo také cílů EU. I když účinný boj proti praní peněz a financování terorismu s sebou pro povinné osoby nese určité náklady (tyto náklady byly analyzovány v posouzení dopadů), Komise se domnívá, že přínos spojený s předcházením praní peněz a financování terorismu nadále převáží nad náklady.

Hodnocení nových mezinárodních standardů bude zahájeno ve čtvrtém čtvrtletí roku 2013. Pokud Komise jasně a včas nenaznačí požadovaný přístup EU k jejich uplatňování, existuje riziko, že členské státy EU, které budou hodnoceny nejdříve, si zvolí řešení, která se nemusí shodovat s navrhovaným přístupem EU, a tak by se dohoda ohledně společných pravidel EU nalézala obtížněji.

Přijetím revidovaných mezinárodních standardů se Komise i všechny členské státy EU (buď přímo, nebo prostřednictvím svého členství v FATF nebo MONEYVAL) zavázaly k zajištění jejich provedení.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Evropské unie.

5. DOPLŇUJÍCÍ INFORMACE

Podrobné vysvětlení návrhu

Hlavní změny třetí SPP jsou:

- *rozšíření působnosti směrnice*: v oblasti působnosti se navrhuje dvě hlavní změny:
 - a) prahová hodnota pro obchodníky se zbožím vysoké hodnoty, pokud provádějí hotovostní platby, se snižuje z 15 000 EUR na 7 500 EUR. V současné době spadají do oblasti působnosti směrnice obchodníci se zbožím, jestliže provádějí platby v hotovosti ve výši 15 000 EUR nebo více. Poté, co členské státy informovaly, že tento relativně vysoký práh je zneužíván pachateli trestné činnosti, se navrhuje jeho snížení na 7 500 EUR. Kromě toho nový návrh požaduje, aby obchodníci uskutečnili identifikaci a kontrolu klienta provádějícího příležitostný obchod ve výši minimálně 7 500 EUR, což představuje snížení předchozího prahu ve výši 15 000 EUR. Definice i prahová hodnota ukazují na zpřísnění opatření, aby tito obchodníci nebyli využíváni pro praní špinavých peněz v EU;
 - b) působnost směrnice se týká „poskytovatelů služeb hazardních her“ (v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2000/31/ES ze dne 8. června 2000 o některých právních aspektech služeb informační společnosti, zejména elektronického obchodu, na vnitřním trhu²¹). Stávající třetí SPP a revidovaná doporučení FATF požadují, aby do oblasti působnosti právních předpisů proti praní peněz a boje proti financování terorismu byla zahrnuta pouze kasina.

²¹ Úř. věst. L 178, 17.7.2000, s. 1.

Důkazy v EU naznačují, že pachatelům trestné činnosti jsou tak ke zneužití ponechány další oblasti hazardních her.

- *přístup založený na posouzení rizik*: ve směrnici se uznává, že využití přístupu založeného na posouzení rizik je účinný způsob, jak identifikovat a zmírnit rizika pro finanční systém a širší ekonomickou stabilitu v oblasti vnitřního trhu. Navrhovaná nová opatření by vyžadovala opatření založená na důkazech, která by byla provedena ve třech hlavních oblastech, z nichž každé by bylo doplněno minimálním seznamem faktorů, které je třeba vzít v úvahu, nebo pokyny, jež vypracují evropské orgány dohledu:
 - a) po členských státech se bude vyžadovat, aby identifikovaly rizika, kterým jsou vystaveny, porozuměly jim a zmírnily je. Toto je možné doplnit posouzením rizik provedeným na nadnárodní úrovni (např. evropskými orgány dohledu nebo Europol), přičemž by výsledky měly být sdíleny s dalšími členskými státy a povinnými osobami. Přístup založený na posouzení rizik by z tohoto zpočátku vycházel a uznával by, že odpověď na úrovni EU může vycházet ze zkušeností členských států na vnitrostátní úrovni;
 - b) po povinných osobách spadajících do oblasti působnosti směrnice by se požadovalo, aby identifikovaly svá rizika, porozuměly jim a zmírnily je a aby zdokumentovaly a aktualizovaly posouzení rizik, která realizují. To je klíčový prvek přístupu založeného na posouzení rizik, který příslušným orgánům (např. dozoru) v členských státech umožní, aby důkladně zhodnotily rozhodnutí učiněná povinnými osobami podléhajícími jejich dozoru a porozuměly jim. V konečném důsledku by ti, kteří přijali přístup založený na riziku, byli plně odpovědní za rozhodnutí, která činí;
 - c) návrh by uznával, že zdroje orgánů dozoru se mohou zaměřit na oblasti, kde je riziko praní peněz a financování terorismu větší. Používání přístupu založeného na posouzení rizik by znamenalo, že důkazy jsou využity k lepšímu zaměření rizik.
- *zjednodušená identifikace a zesílená kontrola klienta*: podle návrhu by povinné osoby musely přijmout zesílená opatření tam, kde je riziko větší, a v případech, kde se projevuje nižší riziko, by mohly přijmout zjednodušená opatření. Pokud jde o stávající (třetí) SPP, bylo zjištěno, že ustanovení týkající se zjednodušené identifikace klienta jsou příliš liberální, přičemž některé kategorie klientů nebo obchodů byly úplně osvobozeny od povinností v oblasti identifikace a kontroly. Revidovaná směrnice by proto zpřísnila pravidla týkající se zjednodušené identifikace a neumožnila by výjimky. Namísto toho by rozhodnutí o tom, kdy a jak provádět zjednodušenou identifikaci, muselo být odůvodněno na základě rizika, i když by byly předloženy minimální požadavky s ohledem na faktory, které se mají zohlednit. V jedné ze situací, kdy by měla být prováděna zesílená kontrola pokaždé, jmenovitě v případě politicky exponovaných osob, byla směrnice posílena tak, aby zahrnovala politicky exponované osoby, které jsou pověřeny významnými veřejnými funkcemi na vnitrostátní úrovni i ty, které pracují pro mezinárodní organizace,
- *informace o skutečném majiteli*: revidovaná směrnice navrhuje nová opatření s cílem zajistit větší srozumitelnost a dostupnost informací o skutečném vlastnictví. To vyžaduje, aby právnické osoby měly k dispozici informace týkající se jejich

skutečného vlastnictví. Tyto informace by měly být zpřístupněny příslušným orgánům i povinným osobám. V právních uspořádáních jsou správci povinni oznámit své postavení, pokud se stanou klientem, a stejně tak musí být příslušným orgánům a povinným osobám poskytnuty informace o skutečném vlastnictví,

- *rovnocennost postavení třetích zemí*: revidovaná směrnice odstraní ustanovení vztahující se k pozitivní „rovnocennosti“, protože režim identifikace a kontroly klienta stále více vychází z rizik a používání výjimek na základě čistě zeměpisných faktorů je méně relevantní. Stávající ustanovení třetí SPP vyžadují, aby byla přijata rozhodnutí, zda třetí země mají systémy proti praní peněz a pro boj proti financování terorismu, jež jsou „rovnocenné“ těm, které existují v EU. Tyto informace byly dříve použity pro udělení výjimek v určitých aspektech identifikace a kontroly klienta,
- *správní sankce*: v souladu s politikou Komise s cílem sladit správní sankce obsahuje revidovaná směrnice řadu sankcí, u kterých by členské státy měly zajistit, aby byly k dispozici v případě systematických porušení klíčových požadavků směrnice, zejména identifikace a kontroly klienta, vedení záznamů, oznámení podezřelého obchodu a vnitřních kontrol,
- *finanční zpravodajské jednotky*: návrh začleňuje ustanovení rozhodnutí Rady 2000/642/SVV ze dne 17. října 2000 o způsobech spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami členských států při výměně informací a dále rozšiřuje a posiluje spolupráci,
- *evropské orgány dohledu*: návrh obsahuje několik oblastí, kde se předpokládá činnost evropských orgánů dohledu. Zejména Evropský orgán pro bankovníctví (EBA), Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (EIOPA) a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (ESMA) mají za úkol provést posouzení a vyjádřit stanovisko ohledně rizik praní peněz a financování terorismu, kterým EU čelí. Kromě toho větší důraz na přístup založený na posouzení rizik vyžaduje lepší instrukce pro členské státy a finanční instituce, pokud jde o to, jaké faktory by měly být zohledněny při použití zjednodušené identifikace klienta a zesílené kontroly klienta a při uplatnění přístupu vycházejícího z posouzení rizik na dozor. Evropské orgány dohledu byly navíc požádány, aby předložily regulační technické normy týkající se konkrétních otázek, kdy finanční instituce musí upravit své vnitřní kontroly tak, aby se zabývaly konkrétními situacemi,
- *ochrana údajů*: návrh odráží potřebu vyvážit propracované systémy a kontroly a preventivní opatření proti praní peněz a financování terorismu na straně jedné a ochranu práv osob, o nichž jsou údaje vedeny,
- *prováděcí opatření*: S ohledem na složitost a rozsah návrhu jsou členské státy povinny předat srovnávací tabulku ustanovení svých vnitrostátních právních předpisů a této směrnice.

Evropský hospodářský prostor

Návrh má význam pro země EHP.

Návrh

SMĚRNICE EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY**o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu**

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 114 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,s ohledem na stanovisko Evropské centrální banky²,po konzultaci s evropským inspektorem ochrany údajů³,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Mohutný příliv špinavých peněz může poškodit stabilitu a pověst finančního sektoru a ohrozit jednotný trh a terorismus narušuje samotné základy naší společnosti. Preventivní úsilí prostřednictvím finančního systému může doplnit trestněprávní přístup a přinést výsledky.
- (2) Spolehlivost, integrita a stabilita úvěrových a finančních institucí a důvěra ve finanční systém jako celek by mohly být vážně ohroženy snahou pachatelů trestné činnosti a jejich společníků buď zastřít původ výnosů z trestné činnosti, nebo směřovat peníze získané zákonným i nezákonným způsobem na teroristické účely. Pokud nebudou na úrovni Unie přijata konkrétní koordinační opatření, ti, kdo perou peníze a financují terorismus, by se mohli pokusit zneužít volného pohybu kapitálu a svobodu poskytovat finanční služby, jež jsou součástí integrovaného finančního prostoru, aby si svou trestnou činnost usnadnili.
- (3) Stávající návrh je čtvrtou směrnicí, která se zabývá hrozbou praní peněz. Ve směrnici Rady 91/308/EHS ze dne 10. června 1991 o předcházení zneužití finančního systému

¹ Úř. věst. C ..., ..., s. ...² Úř. věst. C ..., ..., s. ...³ Úř. věst. C ..., ..., s. ...

k praní peněz⁴ bylo praní peněz definováno v kontextu trestných činů souvisejících s drogami a směrnice uložila povinnosti pouze finančnímu sektoru. Ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2001/97/ES ze dne 4. prosince 2001, kterou se mění směrnice Rady 91/308/EHS⁵, byla oblast působnosti rozšířena z hlediska dotčených trestných činů i škály profesí a činností, na něž se uvedená směrnice vztahuje. V červnu 2003 revidoval Finanční akční výbor (dále jen „FATF“) svá doporučení týkající se pokrytí financování terorismu a předložil podrobnější požadavky, pokud jde o zjištění a ověření totožnosti klienta, situace, kdy vyšší riziko praní peněz může odůvodnit zesílená opatření, a také situace, kdy snížené riziko může ospravedlnit méně důkladné kontroly. Tyto změny byly zohledněny ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES ze dne 26. října 2005 o předcházení zneužití finančního systému k praní peněz a financování terorismu⁶ a směrnici Komise 2006/70/ES ze dne 1. srpna 2006, kterou se stanoví prováděcí opatření ke směrnici Evropského parlamentu a Rady 2005/60/ES, pokud se jedná o definici politicky exponovaných osob a technická kritéria pro zjednodušené postupy hloubkové kontroly klienta a o výjimku na základě finanční činnosti vykonávané příležitostně nebo ve velmi omezené míře⁷.

- (4) Praní peněz a financování terorismu často probíhá v mezinárodním měřítku. Opatření přijatá pouze na vnitrostátní úrovni nebo i na úrovni Evropské unie, která by nebrala v úvahu mezinárodní koordinaci a spolupráci, by měla velmi omezené účinky. Opatření přijatá v této oblasti Evropskou unií by proto měla být v souladu s dalšími iniciativami přijatými na jiných mezinárodních fórech. Opatření Evropské unie by měla i nadále brát v úvahu zejména doporučení FATF, který je předním mezinárodním orgánem činným v boji proti praní peněz a financování terorismu. Za účelem posílení účinného boje proti praní peněz a financování terorismu by měly být směrnice 2005/60/ES a 2006/70/ES sladěny s novými doporučeními FATF, která byla přijata a rozšířena v únoru 2012.
- (5) Zneužití finančního systému pro směřování peněz z trestné činnosti nebo dokonce i čistých peněz na teroristické účely navíc představuje zjevné riziko pro integritu, řádné fungování, pověst a stabilitu finančního systému. Preventivní opatření této směrnice by tedy měla zahrnovat nejen manipulaci s penězi plynoucími z trestné činnosti, ale také shromažďování peněz nebo majetku pro teroristické účely.
- (6) Při platbách vysokých částek v hotovosti hrozí praní peněz a financování terorismu. S cílem zvýšit ostražitost a zmírnit rizika v souvislosti s platbami v hotovosti fyzickými nebo právnickými osobami obchodujícími se zbožím by do oblasti působnosti této směrnice měly spadat platby v hotovosti prováděné nebo přijímané těmito osobami ve výši 7 500 EUR nebo více. Členské státy se mohou rozhodnout pro přijetí přísnějších ustanovení včetně nižší prahové hodnoty.
- (7) Právníci, jak je definují členské státy, by měli podléhat ustanovením této směrnice, jestliže se podílejí na finančních transakcích nebo podnikových obchodech, včetně poskytování daňového poradenství, kde je největší riziko, že služeb těchto právníků může být zneužito za účelem praní výnosů z trestné činnosti nebo financování terorismu. Měly by však existovat výjimky z povinnosti oznamovat informace získané před soudním řízením, během něj či po něm, nebo v průběhu zjišťování právního

⁴ Úř. věst. L 166, 28.6.1991, s. 77.

⁵ Úř. věst. L 344, 28.12.2001, s. 76.

⁶ Úř. věst. L 309, 25.11.2005, s. 15.

⁷ Úř. věst. L 214, 4.8.2006, s. 29.

postavení klienta. Právní poradenství by mělo i nadále podléhat povinnosti profesní mlčenlivosti, pokud se právní poradce nepodílí na praní peněz nebo financování terorismu nebo není právní poradenství poskytováno za účelem praní peněz nebo financování terorismu anebo právník neví, že klient vyhledal právní poradenství za účelem praní peněz nebo financování terorismu.

- (8) S přímo srovnatelnými službami by se mělo zacházet stejně, jestliže jsou poskytovány kterýmkoliv z příslušníků profesí, na které se tato směrnice vztahuje. Aby byla dodržena práva zaručená Listinou základních práv Evropské unie, neměly by oznamovací povinnosti podle této směrnice podléhat informace, jež získají auditoři, externí účetní a daňoví poradci, kteří v některých členských státech mohou obhajovat nebo zastupovat klienta v soudním řízení nebo zjišťovat právní postavení klienta, při plnění těchto úkolů.
- (9) Je důležité výslovně upozornit, že „daňové trestné činy“ související s přímými a nepřímými daněmi jsou v této směrnici v souladu s revidovanými doporučeními FATF zahrnuty do širší definice „trestné činnosti“.
- (10) Je nutné zjistit totožnost kterékoli fyzické osoby, která vykonává vlastnictví právnické osoby nebo ji ovládá. I když podíl na vlastnictví automaticky nezaručí nalezení skutečného majitele, je to důkazní faktor, který je třeba zohlednit. Identifikace a ověřování skutečných majitelů by případně měly být rozšířeny na právnické osoby, jež vlastní jiné právnické osoby, a měly by sledovat řetězec vlastnictví, dokud není nalezena fyzická osoba, která vykonává vlastnictví nebo ovládá právnickou osobu, která je klientem.
- (11) Potřeba přesných a aktuálních informací o skutečném majiteli je klíčovým faktorem při sledování pachatelů trestných činů, kteří jinak mohou skrýt svou totožnost za korporátní strukturu. Členské státy by proto měly zajistit, aby společnosti měly informace o svých skutečných majitelích a daly tyto informace k dispozici příslušným orgánům a povinným osobám. Správci by navíc měli povinným osobám nahlásit své postavení.
- (12) Tato směrnice by se měla uplatňovat i na ty činnosti povinných osob, na něž se vztahuje tato směrnice, které jsou vykonávány na internetu.
- (13) Využití odvětví hazardních her k praní výnosů z trestné činnosti je znepokojující. V zájmu zmírnění rizik spojených s tímto odvětvím a s cílem rovného zacházení s poskytovateli služeb hazardních her by měla být pro všechny poskytovatele služeb hazardních her stanovena povinnost provést identifikaci a kontrolu klienta u jednotlivých obchodů ve výši 2 000 EUR nebo více. Členské státy by měly zvážit možnost použít tento práh na výběr výher, jakož i na peněžité sázky. Poskytovatelé služeb hazardních her ve fyzických prostorách (např. v kasinech a jiných podobných budovách určených k hraní) by měli zajistit, aby identifikaci a kontrolu klienta, v případě že probíhá v místě vstupu do budov, bylo možné propojit s obchody prováděnými v těchto prostorách klientem.
- (14) Riziko praní peněz a financování terorismu není ve všech případech stejné. Proto by se měl použít přístup vycházející z posouzení rizik. Přístup založený na posouzení rizik není pro členské státy a povinné osoby příliš liberální možností. Zahrnuje užití

rozhodování, které vychází z důkazů, s cílem lépe zaměřit rizika praní peněz a financování terorismu, jimž Evropská unie čelí, a ty, jichž se to týká.

- (15) Je nutné, aby členské státy podpořily přístup založený na posouzení rizik, aby identifikovaly rizika praní peněz a financování terorismu, která jim hrozí, porozuměly jim a zmírňovaly je. Význam nadnárodního přístupu k identifikaci rizik byl uznán na mezinárodní úrovni a evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro bankovníctví) (dále jen „EBA“) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES⁸; evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (dále jen „EIOPA“) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1094/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/79/ES⁹; a evropský orgán dohledu (Evropský orgán pro cenné papíry a trhy) (dále jen „ESMA“) zřízený nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1095/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro cenné papíry a trhy), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/77/ES¹⁰ by měly mít za úkol vyjádřit stanovisko ohledně rizik ohrožujících finanční sektor.
- (16) Výsledky posouzení rizik na úrovni členských států by případně měly být k dispozici povinným osobám, aby mohly identifikovat svá vlastní rizika, porozumět jim a zmírnit je.
- (17) V zájmu lepšího pochopení a zmírnění rizik v Evropské unii by členské státy měly případně sdílet výsledky svého posouzení rizik mezi sebou navzájem, s Komisí a případně s orgánem EBA, orgánem EIOPA a orgánem ESMA.
- (18) Při provádění ustanovení této směrnice je vhodné vzít v úvahu charakteristiky a potřeby malých povinných osob, které spadají do oblasti její působnosti, a zajistit vhodné zacházení, jež odpovídá zvláštním potřebám malých povinných osob a povaze jejich podnikání.
- (19) Riziko má proměnlivý charakter a proměnné buď samy o sobě, nebo v kombinaci mohou zvýšit nebo snížit potenciální rizika, což má dopad na odpovídající úroveň preventivních opatření, jako jsou opatření v oblasti identifikace a kontroly klienta. Mohou tedy nastat okolnosti, za kterých je třeba uplatnit zesílenou kontrolu, a jiné, kdy může být vhodná zjednodušená identifikace.
- (20) Je třeba uznat, že určité situace představují větší riziko praní peněz nebo financování terorismu. Ačkoliv by měla být zjištěna totožnost a obchodní profil všech klientů, existují případy, kdy jsou zapotřebí zvláště přísné postupy pro zjištění a ověření totožnosti klienta.
- (21) To platí zejména o obchodních vztazích s jednotlivci, kteří zastávají nebo zastávali významné veřejné funkce, zejména s takovými jednotlivci ze zemí, kde je rozšířena

⁸ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12.

⁹ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 48.

¹⁰ Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 84.

korupce. Takové vztahy mohou vystavit finanční sektor zvláště významnému riziku ztráty pověsti a právnímu riziku. Mezinárodní úsilí o potírání korupce rovněž odůvodňuje potřebu věnovat těmto případům zvláštní pozornost a použít odpovídající opatření zesílené kontroly klientů v případě osob, které zastávají nebo zastávaly významné funkce doma nebo v zahraničí, a vysoce postavených osob v mezinárodních organizacích.

- (22) Získání souhlasu vrcholného vedení s navázáním obchodních vztahů nemusí vždy nutně znamenat, že souhlasí i představenstvo. Takový souhlas by měl udělit někdo, kdo je dostatečně obeznámen s expozicí instituce vůči praní peněz a financování terorismu a v dostatečném postavení na to, aby přijímal rozhodnutí, jež ovlivní její expozici.
- (23) Aby se zamezilo opakování postupů pro zjišťování totožnosti klientů vedoucímu ke zdržením a neefektivnosti v podnikání, je vhodné, při dodržení odpovídajících ochranných opatření, umožnit klientům, jejichž identifikace již byla provedena jinde, aby byli povinným osobám představeni. V případech, kdy povinná osoba využívá třetí osobu, má konečnou odpovědnost za použití postupu identifikace a kontroly klienta povinná osoba, již je klient představen. Třetí osoba nebo osoba, která klienta představila, zůstává nadále odpovědná za splnění požadavků této směrnice, včetně požadavku na oznámení podezřelých obchodů a uchování záznamů, pokud udržuje s klientem vztah, který je předmětem této směrnice.
- (24) V případě vztahů s agenturami nebo vztahů s externími poskytovateli služeb na smluvním základě mezi povinnými osobami a externími fyzickými nebo právnickými osobami, na které se tato směrnice nevztahuje, mohou jakékoli povinnosti v rámci boje proti praní peněz a financování terorismu pro tyto agentury nebo externí poskytovatele služeb, kteří jsou součástí povinných osob, vyplynout pouze ze smlouvy, a nikoli z této směrnice. Za soulad s touto směrnicí je nadále odpovědná povinná osoba, na kterou se tato směrnice vztahuje.
- (25) Všechny členské státy zřídily nebo mají zřídit finanční zpravodajské jednotky, aby shromažďovaly a analyzovaly informace, které obdrží, s cílem vytvořit vazby mezi podezřelými obchody a související trestnou činností za účelem předcházení a potírání praní peněz a financování terorismu. Podezřelé obchody by měly být oznámeny finančním zpravodajským jednotkám, které by měly sloužit jako vnitrostátní střediska pro shromažďování, analýzu a předávání oznámení o podezřelých transakcích a dalších informací o možném praní peněz nebo financování terorismu příslušným orgánům. To by nemělo členské státy nutit měnit své stávající systémy oznamování, které jsou založeny na spolupráci se státním zástupcem nebo jinými orgány činnými v trestním řízení, pokud jsou informace předávány rychle a nezkresleně finančním zpravodajským jednotkám a umožňují jim řádně vykonávat jejich úkoly, včetně mezinárodní spolupráce s ostatními finančními zpravodajskými jednotkami.
- (26) Odchylně od všeobecného zákazu provádět podezřelé obchody mohou povinné osoby provádět podezřelé obchody před tím, než uvědomí příslušné orgány, pokud neprovedení obchodu není možné nebo pokud by se jím mohlo zmařit úsilí o stíhání osob, které mají prospěch z domnělého praní peněz nebo financování terorismu. Tím by však neměly být dotčeny mezinárodní závazky přijaté členskými státy v souladu s příslušnými rezolucemi Rady bezpečnosti Organizace spojených národů neprodleně

zmrazit finanční prostředky nebo jiný majetek teroristů, teroristických organizací nebo těch, kdo terorismus financují.

- (27) Členské státy by měly mít možnost určit vhodný orgán stavovské samosprávy povolání uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a), b) a d) jako orgán, který bude v první řadě informován namísto finanční zpravodajské jednotky. V souladu s judikaturou Evropského soudu pro lidská práva představuje způsob, kdy je jako první informován orgán stavovské samosprávy, důležitou zárukou, jak chránit základní práva, pokud jde o oznamovací povinnost vztahující se na právníky.
- (28) Pokud se členský stát rozhodne využít výjimky uvedené v čl. 33 odst. 2, může povolit nebo požadovat, aby orgán stavovské samosprávy zastupující osoby uvedené v dotčeném článku za okolností stanovených v uvedeném článku nepředával finanční zpravodajské jednotce informace získané od těchto osob.
- (29) Vyskytla se řada případů, kdy zaměstnanci, kteří oznámili své podezření na praní peněz, byli vystaveni hrozbám nebo nepřátelskému jednání. I když tato směrnice nemůže zasahovat do soudních řízení členských států, jedná se o zásadní otázku pro účinnost systému proti praní peněz a financování terorismu. Členské státy by si měly být tohoto problému vědomy a měly by učinit všechno, co je v jejich silách, aby zaměstnance před takovými hrozbami nebo nepřátelským jednáním ochránily.
- (30) Na zpracování osobních údajů pro účely této směrnice se vztahuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 95/46/ES ze dne 24. října 1995 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů¹¹ provedená do vnitrostátních právních předpisů.
- (31) Konkrétní aspekty uplatňování této směrnice se týkají sběru, analýzy, uchovávání a sdílení údajů. Zpracování osobních údajů by mělo být povoleno v zájmu dodržení povinností stanovených v této směrnici, včetně provedení identifikace a kontroly klienta, průběžného sledování, šetření a oznámení neobvyklých a podezřelých obchodů, identifikace skutečného majitele právnické osoby nebo právního uspořádání, sdílení informací mezi příslušnými orgány a sdílení informací mezi finančními institucemi. Shromážděné osobní údaje by se měly omezit na to, co je nezbytně nutné pro účely dodržení požadavků této směrnice, a neměly by být dále zpracovávány způsobem neslučitelným se směrnicí 95/46/ES. Zejména další zpracování osobních údajů k obchodním účelům by mělo být přísně zakázáno.
- (32) Všechny členské státy uznávají boj proti praní peněz a financování terorismu za významný veřejný zájem.
- (33) Tato směrnice se nedotýká ochrany osobních údajů, které jsou zpracovávány v rámci policejní a justiční spolupráce v trestních věcech, včetně ustanovení rámcového rozhodnutí 2008/977/SVV.
- (34) Na osobní údaje zpracovávané pro účely této směrnice se vztahují práva přístupu osob, o nichž jsou údaje vedeny. Přístup ze strany osob, o nichž jsou údaje vedeny, k informacím obsaženým v oznámení podezřelého obchodu by však vážně ohrozil účinnost boje proti praní peněz a financování terorismu. Lze proto odůvodnit omezení tohoto práva v souladu s pravidly stanovenými v článku 13 směrnice 95/46/ES.

¹¹ Úř. věst. L 281, 23.11.1995, s. 31.

- (35) Osoby, které pouze převádějí dokumenty v listinné podobě na elektronické údaje a jednají na základě smlouvy s úvěrovou nebo finanční institucí, nespádají do oblasti působnosti této směrnice, stejně jako veškeré fyzické nebo právnické osoby, které poskytují úvěrovým nebo finančním institucím výhradně informační nebo jiné podpůrné systémy pro převody finančních prostředků nebo systémy pro clearing a vypořádání.
- (36) Praní peněz a financování terorismu jsou mezinárodní problémy a snaha o jejich potírání by měla být celosvětová. Pokud mají úvěrové a finanční instituce Unie pobočky a dceřiné společnosti ve třetích zemích, kde jsou právní předpisy v této oblasti nedostatečné, měly by s cílem vyhnout se uplatňování velmi odlišných norem v rámci jedné instituce nebo skupiny institucí používat normy Unie, nebo pokud použití takových norem není možné, upozornit příslušné orgány domovského členského státu.
- (37) Povinným osobám by, pokud je to proveditelné, měla být poskytnuta zpětná vazba o užitečnosti oznámení podezřelých obchodů, které činí, a následných opatřeních. Aby to bylo možné a členské státy mohly revidovat účinnost svých systémů v boji proti praní peněz a financování terorismu, měly by vést a zdokonalovat příslušné statistiky. Za účelem dalšího zlepšení kvality a souladu statistických údajů shromážděných na úrovni Unie by Komise měla sledovat situaci v EU v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu a pravidelně zveřejňovat přehledy.
- (38) Příslušné orgány by měly zajistit, aby v případě směnárny, poskytovatelů svěřenských služeb a služeb pro obchodní společnosti byly osobami, které skutečně řídí podnikání takových subjektů, a skutečnými majiteli takových subjektů vhodné a způsobilé osoby. Kritéria ke stanovení, zda osoba je vhodná a způsobilá, by měla alespoň odrážet nutnost chránit takové subjekty před zneužitím ze strany vedení nebo skutečných majitelů ke kriminálním účelům.
- (39) Koordinace a spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami na úrovni EU jsou vzhledem k nadnárodnímu charakteru praní peněz a financování terorismu nanejvýš důležité. Tato spolupráce byla dosud řešena pouze rozhodnutím Rady 2000/642/SVV ze dne 17. října 2000 o způsobech spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami členských států při výměně informací¹². Aby byla zajištěna lepší koordinace a spolupráce mezi finančními zpravodajskými jednotkami a zejména bylo zajištěno, aby se oznámení podezřelých obchodů dostala k finanční zpravodajské jednotce členského státu, který jich co nejlépe využije, měla by tato směrnice obsahovat podrobnější, rozpracovanější a aktualizovaná pravidla.
- (40) Zdokonalování výměny informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami v EU je zvláště důležité k tomu, aby se čelilo nadnárodnímu charakteru praní peněz a financování terorismu. Členské státy by měly podpořit využití bezpečných zařízení pro výměnu informací, zejména decentralizované počítačové sítě FIU.net a technik, které tato síť nabízí.
- (41) Význam boje proti praní peněz a financování terorismu by měl členské státy vést k tomu, aby ve vnitrostátních právních předpisech stanovily za nedodržení vnitrostátních ustanovení přijatých podle této směrnice účinné, přiměřené a odrazující sankce.

¹²

Úř. věst. L 271, 24.10.2000, s. 4.

Členské státy mají v současné době širokou škálu správních opatření a sankcí za porušení klíčových preventivních opatření. Tato různorodost by mohla být překážkou úsilí vynaloženého v boji proti praní peněz a financování terorismu a reakce Unie je ohrožena tím, že bude roztržštěná. Tato směrnice by tedy měla obsahovat řadu správních opatření a sankcí, které budou mít členské státy k dispozici pro případ systematického porušování požadavků týkajících se opatření identifikace a kontroly klienta, vedení záznamů, oznamování podezřelých obchodů a vnitřních kontrol povinných osob. Tato škála by měla být dostatečně široká, aby členským státům a příslušným orgánům umožnila zohlednit rozdíly mezi povinnými osobami, zejména mezi finančními institucemi a dalšími povinnými osobami, pokud jde o jejich velikost, charakteristiku a oblasti činnosti. Při uplatňování této směrnice by členské státy měly zajistit, aby uložení správních opatření a sankcí podle této směrnice a trestních sankcí podle vnitrostátního práva neporušovalo zásadu *ne bis in idem*.

- (42) Technické normy v oblasti finančních služeb by měly zabezpečit harmonizaci a přiměřenou ochranu vkladatelů, investorů a klientů v celé Unii. Vzhledem k vysoce odborným znalostem, jimiž orgán EBA, orgán EIOPA a orgán ESMA disponují, by bylo efektivní a odpovídající pověřit tyto orgány vypracováním návrhů regulačních technických norem, které nevyžadují politické rozhodnutí, s cílem předložit je Komisi.
- (43) Komise by měla přijmout návrhy regulačních technických norem vypracovaných orgánem EBA, orgánem EIOPA a orgánem ESMA podle článku 42 této směrnice prostřednictvím aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie a podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.
- (44) Vzhledem k velmi podstatným změnám, které by bylo třeba učinit ve směrnici 2005/60/ES a směrnici 2006/70/ES, by tyto směrnice měly být z důvodu srozumitelnosti a jednotnosti sloučeny a nahrazeny.
- (45) Jelikož cíle této směrnice, konkrétně ochrany finančního systému prostřednictvím předcházení, vyšetřování a odhalování praní peněz a financování terorismu, nemůže být dosaženo uspokojivě na úrovni členských států, neboť jednotlivá opatření přijatá členskými státy na ochranu jejich finančních systémů by mohla být neslučitelná s fungováním vnitřního trhu a se zásadami právního státu a veřejné politiky Unie, a proto ho může být z důvodu rozsahu a účinků tohoto opatření lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení tohoto cíle.
- (46) Tato směrnice respektuje základní práva a dodržuje zásady uznané Listinou základních práv Evropské unie, zejména respektování soukromého a rodinného života, právo na ochranu osobních údajů, svobodu podnikání, zákaz diskriminace a právo na účinnou právní ochranu a spravedlivý proces a právo na obhajobu.
- (47) V souladu s článkem 21 Listiny základních práv Evropské unie, který zakazuje jakoukoli diskriminaci založenou na jakýchkoli důvodech, musí členské státy zajistit, aby tato směrnice byla provedena, pokud jde o posouzení rizik v rámci identifikace a kontroly klienta, aniž by došlo k diskriminaci.

- (48) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise o informativních dokumentech ze dne 28. září 2011 zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. Ve vztahu k této směrnici považuje zákonodárce předložení těchto dokumentů za odůvodněné,

PŘIJALY TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

ODDÍL 1

OBLAST PŮSOBNOSTI A DEFINICE

Článek 1

1. Členské státy zajistí, aby praní peněz a financování terorismu bylo zakázáno.
2. Pro účely této směrnice se za praní peněz považuje následující jednání, pokud je páčáno úmyslně:
 - a) přeměna nebo převod majetku při vědomí, že tento majetek pochází z trestné činnosti nebo z účasti na takové činnosti, za účelem utajení nebo zastření nezákonného původu majetku nebo za účelem pomoci jakékoliv osobě, která se účastní páčání takové činnosti, aby se vyhnula právním následkům svého jednání;
 - b) utajení nebo zastření skutečné povahy, zdroje, umístění, nakládání, pohybu, práv k majetku nebo jeho vlastnictví při vědomí, že tento majetek pochází z trestné činnosti nebo z účasti na takové činnosti;
 - c) nabývání, držení nebo užívání majetku při vědomí, v době jeho obdržení, že tento majetek pochází z trestné činnosti nebo z účasti na takové činnosti;
 - d) účast na spáchání, spolčení ke spáchání, pokus o spáchání, napomáhání, usnadňování a návod ke spáchání jakéhokoliv jednání uvedeného v písmenech a), b) a c).
3. Jednání se považuje za praní peněz i tehdy, jestliže k činnostem, na jejichž základě vznikl majetek pro účely praní, došlo na území jiného členského státu nebo na území třetí země.

4. Pro účely této směrnice se „financováním terorismu“ rozumí poskytnutí nebo shromažďování finančních prostředků, jakýmkoli způsobem, přímo nebo nepřímo, se záměrem nebo s vědomím toho, že budou zcela nebo částečně použity ke spáchání některého z trestných činů ve smyslu článků 1 až 4 rámcového rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu¹³ ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2008/919/SVV ze dne 28. listopadu 2008¹⁴.
5. Vědomost, úmysl nebo záměr požadované jako náležitosti jednání uvedených v odstavcích 2 a 4 mohou být odvozeny z objektivních skutkových okolností.

Článek 2

1. Tato směrnice se použije na tyto povinné osoby:
 - 1) úvěrové instituce;
 - 2) finanční instituce;
 - 3) následující právnické nebo fyzické osoby při výkonu jejich profesních činností:
 - a) auditory, externí účetní a daňové poradce;
 - b) notáře a jiné samostatně výdělečně činné právníky, jestliže se podílejí, ať tím, že jednají jménem svého klienta nebo v zastoupení svého klienta na jakékoli finanční transakci nebo obchodu s nemovitostmi, nebo pokud napomáhají při plánování nebo provádění transakcí či obchodů pro svého klienta, které se týkají:
 - i) nákupu nebo prodeje nemovitého majetku nebo podnikatelských subjektů;
 - ii) správy peněz, cenných papírů nebo jiných aktiv klienta;
 - iii) otevírání nebo správy bankovních nebo spořicíh účtů nebo účtů cenných papírů;
 - iv) organizování příspěvků potřebných k vytvoření, provozování nebo řízení společností,
 - v) vytváření, provozování nebo řízení svěřenských fondů, společností nebo podobných struktur;
 - c) poskytovatele svěřenských služeb nebo služeb pro obchodní společnosti, pokud již nejsou zahrnuti pod písmeny a) nebo b);
 - d) realitní makléře, včetně agentů zprostředkovávajících pronájem;
 - e) ostatní fyzické nebo právnické osoby obchodující se zbožím, pokud jsou platby v částce 7 500 EUR nebo vyšší prováděny nebo přijímány v

¹³ Úř. věst. L 164, 22.6.2002, s. 3.

¹⁴ Úř. věst. L 330, 9.12.2008, s. 21–23.

hotovosti, ať již je takový obchod prováděn jako jediná operace nebo jako několik zřejmě spojených operací;

f) poskytovatele služeb hazardních her.

2. Členské státy mohou rozhodnout, že právnické a fyzické osoby, které se zabývají finanční činností příležitostně nebo ve velmi omezené míře, u nichž je malé riziko, že dojde k praní peněz nebo financování terorismu, nespádají do oblasti působnosti této směrnice, pokud právnická nebo fyzická osoba splňuje všechna tato kritéria:

- a) finanční činnost je omezená v absolutních hodnotách;
- b) finanční činnost je omezená, pokud jde o jednotlivé obchody;
- c) finanční činnost není hlavní činností;
- d) finanční činnost je doplňková a přímo souvisí s hlavní činností;
- e) hlavní činnost není činností uvedenou v odstavci 1, s výjimkou činnosti uvedené v odst. 1 bodě 3 písm. e);
- f) finanční činnost se poskytuje pouze klientům v rámci hlavní činnosti a není všeobecně nabízena veřejnosti.

Předchozí pododstavec se nepoužije na právnické a fyzické osoby, které se zabývají poukazováním peněz ve smyslu čl. 4 bodu 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES ze dne 13. listopadu 2007 o platebních službách na vnitřním trhu, kterou se mění směrnice 97/7/ES, 2002/65/ES, 2005/60/ES a 2006/48/ES a zrušuje směrnice 97/5/ES¹⁵.

- 3. Pro účely odst. 2 písm. a) členské státy vyžadují, aby celkový obrat finanční činnosti nepřekračoval práh, který musí být přiměřeně nízký. Tento práh se stanoví na vnitrostátní úrovni v závislosti na druhu finanční činnosti.
- 4. Pro účely odst. 2 písm. b) použijí členské státy maximální práh na klienta a jednotlivý obchod, ať už je obchod prováděn jako jediná operace nebo jako několik operací, které se zdají být spojené. Tento práh se stanoví na vnitrostátní úrovni v závislosti na druhu finanční činnosti. Je přiměřeně nízký tak, aby bylo zajištěno, že typy dotčených obchodů nepředstavují praktickou a účinnou metodu praní peněz nebo financování terorismu, a nepřekračuje 1 000 EUR.
- 5. Pro účely odst. 2 písm. c) členské státy vyžadují, aby obrat finanční činnosti nepřesáhl 5 % celkového obratu příslušných právnických nebo fyzických osob.
- 6. Při posuzování rizika praní peněz a financování terorismu pro účely tohoto článku věnují členské státy zvláštní pozornost všem finančním činnostem, které by vzhledem ke své povaze mohly být s velkou pravděpodobností použity nebo zneužity k praní peněz nebo financování terorismu.

¹⁵ Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.

7. V jakémkoli rozhodnutí podle tohoto článku se uvedou důvody, z nichž se vycházelo. Členské státy zajistí možnost zpětvzetí uvedených rozhodnutí, změní-li se okolnosti.
8. Členské státy zabezpečí sledování založené na posouzení rizik nebo přijmou jakákoli jiná vhodná opatření, aby zajistily, že rozhodnutí o výjimkách podle tohoto článku nejsou zneužívána.

Článek 3

Pro účely této směrnice se:

- 1) „úvěrovou institucí“ se rozumí úvěrová instituce, jak je definována v čl. 4 bodě 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/48/ES ze dne 14. června 2006 o přístupu k činnosti úvěrových institucí a o jejím výkonu¹⁶, včetně poboček úvěrových institucí ve smyslu čl. 4 odst. 3 uvedené směrnice umístěných v Evropské unii, jejichž sídlo je v Evropské unii nebo mimo ni;
- 2) „finanční institucí“ se rozumí:
 - a) podnik jiný než úvěrová instituce, který vykonává jednu nebo více operací uvedených v bodech 2 až 12, 14 a 15 přílohy I směrnice 2006/48/ES, včetně činností směnárén;
 - b) pojišťovna řádně povolena v souladu se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/83/ES ze dne 5. listopadu 2002 o životním pojištění¹⁷, pokud vykonává činnosti, na něž se vztahuje uvedená směrnice;
 - c) investiční podnik, jak je definován v čl. 4 odst. 1 bodě 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/39/ES ze dne 21. dubna 2004 o trzích finančních nástrojů¹⁸;
 - d) subjekt kolektivního investování obchodující se svými podíly nebo akciemi;
 - e) zprostředkovatel pojištění, jak je definován v čl. 2 odst. 5 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/92/ES ze dne 9. prosince 2002 o zprostředkování pojištění¹⁹, s výjimkou zprostředkovatelů uvedených v čl. 2 odst. 7 uvedené směrnice, kteří se zabývají životním pojištěním nebo jinými investičními službami,
 - f) pobočky, pokud jsou umístěny v Evropské unii, finančních institucí uvedených v písmenech a) až e), jejichž sídlo je v Evropské unii nebo mimo ni;
- 3) „majetkem“ se rozumí veškerá aktiva hmotné nebo nehmotné povahy, movitá nebo nemovitá, materiální nebo nemateriální, jakož i právní doklady nebo nástroje v jakékoliv formě včetně elektronické nebo digitální, dokládající právní nárok na taková aktiva nebo podíl na nich;

¹⁶ Úř. věst. L 177, 30.6.2006, s. 1.

¹⁷ Úř. věst. L 345, 19.12.2002, s. 1.

¹⁸ Úř. věst. L 145, 30.4.2004, s. 1.

¹⁹ Úř. věst. L 9, 15.1.2003, s. 3.

- 4) „trestnou činností“ se rozumí jakýkoli druh trestné účasti na spáchání těchto závažných trestných činů:
- a) jednání vymezená v člancích 1 až 4 rámcového rozhodnutí 2002/475/SVV o boji proti terorismu ve znění rámcového rozhodnutí Rady 2008/919/SVV ze dne 28. listopadu 2008;
 - b) kterýkoli z trestných činů uvedených v čl. 3 odst. 1 písm. a) Úmluvy OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami z roku 1988;
 - c) činnosti zločinných spolčení ve smyslu článku 1 společné akce Rady 98/733/SVV ze dne 21. prosince 1998, kterou se stanoví, že účast na zločinném spolčení je v členských státech Evropské unie trestným činem²⁰;
 - d) podvody ohrožující finanční zájmy Unie, přinejmenším závažné podvody, definované v čl. 1 odst. 1 a v článku 2 Úmluvy o ochraně finančních zájmů Evropských společenství²¹;
 - e) korupce;
 - f) všechny trestné činy, včetně daňových trestných činů souvisejících s přímými a nepřímými daněmi, za něž je možné uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s omezením osobní svobody, jehož horní hranice přesahuje jeden rok, nebo ve státech, jejichž právní systém stanoví pro trestné činy dolní hranici, všechny trestné činy, za něž je možné uložit trest odnětí svobody nebo ochranné opatření spojené s omezením osobní svobody v trvání nejméně šesti měsíců;
- 5) „skutečným majitelem“ se rozumí jakákoli fyzická osoba (osoby), která v konečném důsledku vlastní nebo ovládá klienta, a/nebo fyzická osoba, jejímž jménem se obchod nebo činnost provádí. Skutečným majitelem se přinejmenším rozumí:
- a) v případě společností:
 - i) fyzická osoba (osoby), která v konečném důsledku vlastní nebo ovládá právnickou osobu formou přímého nebo nepřímého vlastnictví nebo držby dostatečného obchodního podílu, podílu akcií nebo hlasovacích práv, pokud jde o uvedenou právnickou osobu, včetně akcií na doručitele, jinou než společnost kotovanou na regulovaném trhu, která podléhá požadavkům na zveřejnění informací v souladu s právními předpisy Evropské unie nebo která podléhá rovnocenným mezinárodním standardům.
- Podíl ve výši 25 % plus jedna akcie je důkazem vlastnictví nebo kontroly na základě držby akcií a vztahuje se na všechny úrovně přímého a nepřímého vlastnictví;

²⁰ Úř. věst. L 351, 29.12.1998, s. 1.

²¹ Úř. věst. C 316, 27.11.1995, s. 49.

- ii) v případě jakýchkoli pochybností o tom, že osoba (osoby) uvedená v bodě i) je skutečným majitelem, fyzická osoba (osoby), která ovládá řízení právnické osoby jinými prostředky;
 - b) v případě právnických osob, jako jsou nadace, a právních uspořádání, jako jsou svěřenské fondy, které zajišťují správu finančních prostředků a jejich rozdělování:
 - i) fyzická osoba (osoby), která ovládá nejméně 25 % majetku právního uspořádání nebo právnické osoby; a
 - ii) pokud již byli určeni budoucí obmyšlení, fyzická osoba (osoby), která je obmyšleným nejméně 25 % majetku právního uspořádání nebo právnické osoby; nebo
 - iii) pokud ještě nebyli určeni jednotlivci, kteří mají prospěch z právního uspořádání nebo právnické osoby, okruh osob, v jejichž hlavním zájmu bylo právní uspořádání nebo právnickou osobu založit nebo provozovat. O obmyšlených svěřenských fondů, kteří splňují určité charakteristiky nebo náleží do určité kategorie, získají povinné osoby dostatek informací, aby se ujistily, že budou schopny zjistit totožnost obmyšleného v termínu výplaty výnosů nebo v případě, kdy obmyšlený hodlá uplatnit svá nabytá práva;
- 6) „poskytovatelem svěřenských služeb a služeb pro obchodní společnosti“ se rozumí jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která v rámci svého podnikání poskytuje třetím osobám některou z těchto služeb:
- a) zakládání obchodních společností nebo jiných právnických osob;
 - b) vykonávání řídicí funkce nebo funkce jednatele nebo tajemníka obchodní společnosti nebo srovnatelné funkce v případě jiných právnických osob nebo zajištění jiné osoby, aby tyto funkce vykonávala;
 - c) poskytnutí sídla, adresy společnosti, adresy pro doručování nebo administrativní adresy a dalších souvisejících služeb pro obchodní společnost, obchodní společenství nebo jinou právnickou osobu nebo právní uspořádání;
 - d) vykonávání funkce správce majetku výslovně zřízeného svěřenského fondu nebo podobného právního uspořádání nebo zajištění jiné osoby, aby tuto funkci vykonávala;
 - e) vykonávání funkce pověřeného akcionáře nebo společníka pro jinou osobu než společnost kotovanou na regulovaném trhu, která podléhá požadavkům na zveřejnění informací v souladu s právními předpisy Evropské unie nebo podléhá rovnocenným mezinárodním standardům, nebo zajištění jiné osoby, aby tuto funkci vykonávala;
- (7) a) „zahraničními politicky exponovanými osobami“ se rozumí fyzické osoby, které jsou nebo byly pověřeny významnými veřejnými funkcemi třetí zemí;

- b) „domácími politicky exponovanými osobami“ se rozumí fyzické osoby, které jsou nebo byly pověřeny významnými veřejnými funkcemi členským státem;
- c) „osobami, které jsou nebo byly pověřeny významnými funkcemi mezinárodní organizací“ se rozumí ředitelé, zástupci ředitelů a členové správní rady nebo osoby v rovnocenném postavení v mezinárodní organizaci;
- d) „fyzickými osobami, které jsou nebo byly pověřeny významnými veřejnými funkcemi“ se rozumí tyto osoby:
 - i) hlavy států, předsedové vlád, ministři a náměstci ministrů nebo státní tajemníci;
 - ii) členové parlamentů;
 - iii) členové nejvyšších soudů, ústavních soudů nebo dalších nejvyšších soudních orgánů, proti jejichž rozhodnutí se s výhradou výjimečných okolností nelze odvolat;
 - iv) členové účetních dvorů nebo správních rad centrálních bank;
 - v) velvyslanci, *chargés d'affaires* a vysocí důstojníci ozbrojených sil;
 - vi) členové správních, řídicích nebo kontrolních orgánů podniků ve vlastnictví státu.

Žádná z kategorií uvedených v bodech i) až vi) se nevztahuje na středně postavené či nižší představitele;
- e) „rodinnými příslušníky“ se rozumí tyto osoby:
 - i) manžel či manželka;
 - ii) každý partner / partnerka v rovnocenném postavení k manželovi/manželce;
 - iii) děti a jejich manželé či manželky nebo partneři či partnerky;
 - iv) rodiče;
- f) „osobou blízkou“ se rozumí tyto osoby:
 - i) každá fyzická osoba, o níž je známo, že spolu s osobami uvedenými v odst. 7 písm. a) až d) výše vykonává skutečné vlastnictví právnických osob nebo právních uspořádání nebo má s těmito osobami jakýkoli jiný blízký obchodní vztah;
 - ii) každá fyzická osoba, která je jediným skutečným majitelem právnické osoby nebo právního uspořádání, o které či o kterém je známo, že ve skutečnosti byla vytvořena či bylo vytvořeno ve prospěch osoby uvedené v odst. 7 písm. a) až d) výše;

- 8) „vrcholným vedením“ se rozumí člen vedení nebo zaměstnanec, který je dostatečně obeznámen s expozicí instituce vůči praní peněz a financování terorismu a v dostatečném postavení k tomu, aby přijímal rozhodnutí, jež ovlivní její expozici. Ne vždy se musí jednat o člena představenstva;
- 9) „obchodním vztahem“ se rozumí obchodní nebo profesní vztah související s profesní činností povinných osob, o němž se v době vzniku vztahu předpokládá, že bude mít určité trvání;
- 10) „službami hazardních her“ se rozumí všechny služby spojené s peněžitým vkladem v případě hazardních her, včetně těch s prvkem dovednosti, jako jsou loterie, hry v kasinu, pokerové hry a sázky, které jsou poskytovány na fyzickém místě nebo jakýmkoli prostředky na dálku, elektronicky nebo pomocí jiných technologií pro usnadnění komunikace a na individuální žádost příjemce služeb;
- 11) „skupinou“ se rozumí skupina ve smyslu definice uvedené v čl. 2 bodě 12 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2002/87/ES ze dne 16. prosince 2002 o doplňkovém doзору nad úvěrovými institucemi, pojišťovnami a investičními podniky ve finančním konglomerátu²².

Článek 4

1. Členské státy zajistí, aby ustanovení této směrnice byla zcela nebo částečně rozšířena na profese a kategorie podniků jiné než povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1, které provádějí činnosti, u nichž je zvláště pravděpodobné, že budou využity k praní peněz nebo financování terorismu.
2. Pokud se členský stát rozhodne rozšířit ustanovení této směrnice na jiné profese a kategorie podniků než ty, které jsou uvedeny v čl. 2 odst. 1, uvědomí o svém rozhodnutí Komisi.

Článek 5

Členské státy mohou v oblasti, na kterou se vztahuje tato směrnice, přijmout nebo ponechat v platnosti přísnější opatření za účelem předcházení praní peněz a financování terorismu.

ODDÍL 2

POSOUZENÍ RIZIK

Článek 6

1. Evropský orgán pro bankovníctví (dále jen „orgán EBA“), Evropský orgán pro pojišťovnictví a zaměstnanecké penzijní pojištění (dále jen „orgán EIOPA“) a Evropský orgán pro cenné papíry a trhy (dále jen „orgán ESMA“) předloží společné

²² Úř. věst. L 35, 11.2.2003, s. 1.

stanovisko týkající se rizik v oblasti praní peněz a financování terorismu, která mají dopad na vnitřní trh.

Stanovisko se předloží do dvou let od data vstupu této směrnice v platnost.

2. Komise dá stanovisko k dispozici, aby členským státům a povinným osobám napomohlo při identifikaci, řízení a zmírňování rizika praní peněz a financování terorismu.

Článek 7

1. Každý členský stát přijme vhodná opatření k identifikaci, posouzení, pochopení a zmírnění rizik praní peněz a financování terorismu, které jej ovlivňují, a posouzení aktualizuje.
2. Každý členský stát určí orgán, jehož úkolem bude koordinovat opatření na vnitrostátní úrovni v reakci na rizika uvedená v odstavci 1. Název orgánu se oznámí Komisi, orgánu EBA, orgánu EIOPA a orgánu ESMA a ostatním členským státům.
3. Při provádění posouzení uvedeného v odstavci 1 mohou členské státy využít stanovisko uvedené v čl. 6 odst. 1.
4. Každý členský stát provede posouzení uvedené v odstavci 1 a:
 - a) použije posouzení ke zlepšení svého rámce pro boj proti praní peněz a financování terorismu, zejména určením veškerých oblastí, kde povinné osoby uplatní zesílená opatření, a případně s uvedením opatření, která mají být přijata;
 - b) použije posouzení, aby mu napomohlo při alokaci zdrojů a stanovení jejich priorit pro boj proti praní peněz a financování terorismu;
 - c) dá příslušné informace k dispozici povinným osobám, aby provedly svoje vlastní posouzení rizik v oblasti praní peněz a financování terorismu.
5. Členské státy na požádání poskytnou výsledky svých posouzení rizik ostatním členským státům, Komisi a orgánu EBA, orgánu EIOPA a orgánu ESMA.

Článek 8

1. Členské státy zajistí, aby povinné osoby podnikly odpovídající kroky k identifikaci a posouzení svých rizik v oblasti praní peněz a financování terorismu s přihlédnutím k rizikovým faktorům, včetně klientů, zemí nebo zeměpisných oblastí, produktů, služeb, obchodů nebo distribučních kanálů. Tyto kroky odpovídají povaze a velikosti povinných osob.
2. Posouzení uvedená v odstavci 1 se doloží a aktualizují a jsou k dispozici příslušným orgánům a orgánům stavovské samosprávy.
3. Členské státy zajistí, aby povinné osoby měly strategii, kontroly a postupy ke zmírňování a účinnému řízení rizik v oblasti praní peněz a financování terorismu

identifikovaných na úrovni Unie, členských států a povinných osob. Strategie, kontroly a postupy by měly odpovídat povaze a velikosti uvedených povinných osob.

4. Strategie a postupy uvedené v odstavci 3 obsahují alespoň:

- a) vypracování vnitřních strategií, postupů a kontrol, včetně identifikace a kontroly klienta, oznamování, vedení záznamů, vnitřní kontroly, kontroly dodržování předpisů (včetně jmenování kontrolora dodržování předpisů na řídicí úrovni, pokud je to vhodné vzhledem k rozsahu a povaze podnikání) a prověřování zaměstnanců;
- b) případně, pokud to odpovídá rozsahu a povaze podnikání, nezávislý útvar auditu pro ověřování vnitřních strategií, postupů a kontrol uvedených v písmeni a).

5. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby získaly souhlas vrcholného vedení se strategií a postupy, které zavádějí, a případně sledují a zesilují přijatá opatření.

KAPITOLA II

IDENTIFIKACE A KONTROLA KLIENTA

ODDÍL 1

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 9

Členské státy zakáží svým úvěrovým a finančním institucím vedení anonymních účtů nebo anonymních vkladních knížek. Členské státy ve všech případech vyžadují, aby majitelé existujících anonymních účtů nebo anonymních vkladních knížek a příjemci výnosů z nich byli podrobeni opatřením v rámci identifikace a kontroly klienta co nejdříve a v každém případě nejpozději předtím, než budou takové účty nebo vkladní knížky jakkoli použity.

Článek 10

Členské státy zajistí, aby povinné osoby uplatnily opatření v rámci identifikace a kontroly klienta v těchto případech:

- a) při vzniku obchodního vztahu;
- b) při provádění příležitostných obchodů ve výši 15 000 EUR nebo více, ať již je obchod prováděn jako jediná operace nebo jako několik operací, které zřejmě jsou spojené;

- c) na fyzické nebo právnické osoby obchodující se zbožím, pokud provádějí příležitostné obchody v hotovosti ve výši 7 500 EUR nebo více, ať již je obchod prováděn jako jediná operace nebo jako několik operací, které zřejmě jsou spojené;
- d) na poskytovatele hazardních her, pokud provádějí příležitostné obchody ve výši 2 000 EUR nebo více, ať již je obchod prováděn jako jediná operace nebo jako několik operací, které zřejmě jsou spojené;
- e) při výskytu podezření na praní peněz nebo financování terorismu, bez ohledu na jakoukoli odchylku, výjimku nebo prahovou hodnotu;
- f) při existenci pochybností o pravdivosti nebo adekvátnosti již dříve získaných údajů o totožnosti klienta.

Článek 11

1. Identifikace a kontrola klienta zahrnuje:
 - a) zjištění a ověření totožnosti klienta na základě dokumentů, údajů nebo informací získaných ze spolehlivého a nezávislého zdroje;
 - b) zjištění totožnosti skutečného majitele a přijetí náležitých opatření pro ověření jeho totožnosti, aby instituce nebo osoba, na kterou se vztahuje tato směrnice, byla přesvědčena, že skutečného majitele zná, a to včetně přijetí náležitých opatření k tomu, aby pochopila strukturu vlastnictví a řízení klienta v případě právnických osob, svěřenských fondů a podobných právních uspořádání;
 - c) posouzení a případně získání informací o účelu a zamýšlené povaze obchodního vztahu;
 - d) průběžné sledování obchodního vztahu včetně kontroly obchodů prováděných v průběhu daného vztahu, aby bylo zajištěno, že prováděné obchody jsou v souladu s tím, co instituce nebo osoba ví o klientovi, s jeho obchodním a rizikovým profilem včetně, je-li to třeba, zdrojů finančních prostředků a zajištění průběžné aktualizace příslušných dokumentů, údajů nebo informací.
2. Členské státy zajistí, aby povinné osoby uplatňovaly všechny požadavky na identifikaci a kontrolu klienta uvedené v odstavci 1, ale mohou určit rozsah takových opatření na základě posouzení míry rizika.
3. Při posuzování rizika praní peněz a financování terorismu členské státy vyžadují, aby povinné osoby zohlednily přinejmenším proměnné uvedené v příloze I.
4. Členské státy zajistí, aby povinné osoby byly schopny příslušným orgánům nebo orgánům stavovské samosprávy prokázat, že opatření jsou odpovídající s ohledem na identifikovaná rizika praní peněz a financování terorismu.
5. V případě zprostředkovávání životního nebo jiného investičního pojištění členské státy zajistí, aby finanční instituce, spolu s opatřeními identifikace a kontroly vyžadovanými pro klienta a skutečného majitele, provedly následující opatření

identifikace a kontroly klienta pro příjemce plnění ze životního pojištění a jiných investičně pojišťovacích strategií, jakmile jsou příjemci identifikováni nebo určeni:

- a) v případě příjemců, kteří jsou identifikováni jako konkrétně uvedené fyzické nebo právnické osoby nebo právní uspořádání, se uvede jméno osoby;
- b) v případě příjemců, kteří splňují určité charakteristiky nebo náleží do určité kategorie nebo jsou charakterizováni jinak, získají dostatek informací o uvedených příjemcích, aby si finanční instituce byla jista, že bude schopna zjišťovat totožnost příjemce v termínu výplaty plnění.

V obou případech uvedených v písmenech a) a b) proběhne ověření totožnosti příjemců v termínu výplaty plnění. V případě celkového nebo částečného postoupení životního nebo jiného investičního pojištění třetí osobě identifikují finanční instituce, které si jsou postoupení vědomy, skutečného majitele v době postoupení fyzické nebo právnické osobě nebo právnímu uspořádání, v jejichž prospěch plyne hodnota postoupeného pojištění.

Článek 12

1. Členské státy vyžadují, aby ověření totožnosti klienta a skutečného majitele proběhlo před vznikem obchodního vztahu nebo realizací obchodu.
2. Odchylně od odstavce 1 mohou členské státy povolit, aby ověření totožnosti klienta a skutečného majitele bylo dokončeno během vzniku obchodního vztahu, pokud je to nutné, aby nedošlo k přerušení běžného obchodování, a pokud riziko praní peněz a financování terorismu je malé. V takovém případě se tyto postupy dokončí co nejdříve po navázání prvního kontaktu.
3. Odchylně od odstavců 1 a 2 mohou členské státy povolit otevření bankovního účtu, pokud existují odpovídající záruky, jež zajistí, že obchody prováděné klientem nebo jeho jménem se uskuteční teprve po úplném splnění odstavců 1 a 2.
4. Členské státy vyžadují, aby dotyčná instituce nebo osoba v případě, kdy není schopna splnit čl. 11 odst. 1 písm. a), b) a c), neprovedla obchod prostřednictvím bankovního účtu, nenavázala obchodní vztah, neprovedla obchod a aby zvážila ukončení obchodního vztahu a podání oznámení o podezřelém obchodu finanční zpravodajské jednotce podle článku 32 ve vztahu ke klientovi.

Členské státy neuplatňují předchozí pododstavec na notáře, jiné samostatně výdělečně činné právníky, auditory, externí účetní a daňové poradce pouze v přesně vymezeném rozsahu, v němž se taková výjimka vztahuje na situace, kdy zjišťují právní postavení svého klienta nebo obhajují či zastupují tohoto klienta v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně poradenství ohledně zahájení nebo vyhnutí se řízení.

5. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby uplatňovaly postupy identifikace a kontroly klienta nejen na všechny nové klienty, ale také ve vhodnou dobu na stávající klienty na základě posouzení míry rizika, včetně doby, kdy se relevantní okolnosti klienta mění.

ODDÍL 2

ZJEDNODUŠENÁ IDENTIFIKACE KLIENTA

Článek 13

1. Pokud členský stát nebo povinná osoba určí oblasti s nižším rizikem, může tento členský stát povinným osobám povolit, aby uplatňovaly opatření v rámci zjednodušené identifikace klienta.
2. Před použitím opatření zjednodušené identifikace klienta povinné osoby ověří, zda vztah s klientem nebo obchod představuje nižší stupeň rizika.
3. Členské státy zajistí, aby povinné osoby dostatečně sledovaly obchody nebo obchodní vztahy, aby umožnily odhalit neobvyklé nebo podezřelé obchody.

Článek 14

Při posuzování rizik v oblasti praní peněz a financování terorismu vztahujících se na typy klientů, zemí nebo zeměpisných oblastí a konkrétních produktů, služeb, obchodů nebo distribučních kanálů, zohlední členské státy a povinné osoby minimálně faktory pro případy s potenciálně nižším rizikem uvedené v příloze II.

Článek 15

Orgán EBA, orgán EIOPA a orgán ESMA vydají pokyny pro příslušné orgány a povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 1 a 2 v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010, pokud jde o rizikové faktory, které je třeba zohlednit, a/nebo opatření, jež mají být přijata v případech, kterým odpovídají opatření zjednodušené identifikace klienta. Zvláště by se mělo přihlížet k povaze a velikosti obchodu a tam, kde je to vhodné a přiměřené, by měla být stanovena konkrétní opatření. Tyto pokyny se vydají do dvou let od data vstupu této směrnice v platnost.

ODDÍL 3

ZESÍLENÁ KONTROLA KLIENTA

Článek 16

1. V případech uvedených v článcích 17 až 23 této směrnice a v jiných případech spojených s vyšším rizikem, které určí členské státy nebo povinné osoby, členské státy vyžadují, aby povinné osoby uplatňovaly opatření zesílené kontroly klienta s cílem odpovídajícím způsobem řídit a zmírnit uvedená rizika.

2. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby, pokud je to jen možné, zkoumaly pozadí a účel všech složitých, neobvykle velkých obchodů a všech neobvyklých typů obchodů, které nemají žádný zjevný ekonomický nebo zákonný účel. Zvláště se musí zvýšit míra a povaha sledování obchodního vztahu s cílem určit, zda jsou tyto obchody nebo činnosti neobvyklé nebo podezřelé.
3. Při posuzování rizika praní peněz a financování terorismu zohlední členské státy a povinné osoby alespoň faktory pro případy s potenciálně vyšším rizikem uvedené v příloze III.
4. Orgán EBA, orgán EIOPA a orgán ESMA vydají pokyny pro příslušné orgány a povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 1 a 2 v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010, pokud jde o rizikové faktory, které je třeba zohlednit, a/nebo opatření, jež mají být přijata v případech, kdy je nutné použít opatření zesílené kontroly klienta. Tyto pokyny se vydají do dvou let od data vstupu této směrnice v platnost.

Článek 17

Pokud jde o mezinárodní korespondenční bankovní vztahy s respondenčními institucemi ze třetích zemí, členské státy kromě opatření v rámci zesílené kontroly klienta, jak je stanoveno v článku 11, po svých úvěrových institucích vyžadují, aby:

- a) shromáždily dostatek informací o respondenční instituci, aby plně porozuměly povaze podnikání respondenční instituce a z veřejně dostupných informací zjistily, jakou má instituce pověst a jak kvalitní je dozor nad ní;
- b) zhodnotily kontroly prováděné respondenční institucí s ohledem na boj proti praní peněz a financování terorismu;
- c) získaly souhlas vrcholného vedení předtím, než navážou nové korespondenční bankovní vztahy;
- d) zdokumentovaly příslušné odpovědnosti každé instituce;
- e) ujistily se s ohledem na platby prostřednictvím účtů, že respondenční úvěrová instituce ověřila totožnost klientů, kteří mají přímý přístup k účtům korespondenta, a prováděla jejich průběžnou identifikaci a kontrolu, a že na vyžádání je korespondenční instituci schopna poskytnout relevantní údaje o identifikaci a kontrole klienta.

Článek 18

Pokud jde o obchody nebo obchodní vztahy se zahraničními politicky exponovanými osobami, členské státy kromě opatření v rámci identifikace a kontroly klienta stanovených v článku 11 po povinných osobách vyžadují, aby:

- a) měly náležité postupy založené na posouzení rizik, aby bylo možné zjistit, zda klient nebo skutečný majitel klienta je takovou osobou;

- b) získaly souhlas vrcholného vedení k navázání nebo rozvoji obchodních vztahů s takovými klienty;
- c) učinily adekvátní opatření s cílem zjistit zdroj majetku a zdroj finančních prostředků, které figurují v obchodním vztahu nebo obchodu;
- d) prováděly zesílenou průběžnou kontrolu obchodního vztahu.

Článek 19

Pokud jde o obchody nebo obchodní vztahy s domácími politicky exponovanými osobami nebo osobou, která je nebo byla pověřena významnou funkcí mezinárodní organizací, členské státy kromě opatření v rámci identifikace a kontroly klienta, jak je stanoveno v článku 11, po povinných osobách vyžadují, aby:

- a) měly náležité postupy založené na posouzení rizik, aby bylo možné zjistit, zda klient nebo skutečný majitel klienta je takovou osobou;
- b) v případech, kdy jsou obchodní vztahy s takovými osobami spojeny s vyšším rizikem, uplatňovaly opatření podle čl. 18 písm. b), c) a d).

Článek 20

Povinné osoby přijmou náležitá opatření s cílem zjistit, zda příjemci plnění ze životního pojištění nebo jiného investičního pojištění a/nebo, je-li to vyžadováno, skutečný majitel příjemce, jsou politicky exponované osoby. Tato opatření se přijmou nejpozději v termínu výplaty nebo v době celkového nebo částečného postoupení pojištění. Pokud je identifikováno vyšší riziko, členské státy kromě obvyklých opatření identifikace a kontroly klienta vyžadují, aby povinné osoby:

- a) informovaly vrcholné vedení dříve, než je plnění vyplaceno;
- b) provedly zesílenou kontrolu celkového obchodního vztahu s pojistníkem.

Článek 21

Opatření podle článků 18, 19 a 20 se rovněž použijí na rodinné příslušníky nebo osoby blízké takových politicky exponovaných osob.

Článek 22

Pokud osoba uvedená v článcích 18, 19 a 20 již není pověřena významnou veřejnou funkcí členským státem nebo třetí zemí nebo významnou funkcí mezinárodní organizací, povinné osoby musí zvážit další riziko představované touto osobou a uplatnit taková odpovídající a na riziku založená opatření, dokud se nemá za to, že tato osoba již nepředstavuje žádné další riziko. Tato doba nesmí být kratší než 18 měsíců.

Článek 23

1. Členské státy zakáží úvěrovým institucím, aby vstupovaly do korespondenčního bankovního vztahu s bankou bez fyzické přítomnosti nebo aby v takovém vztahu pokračovaly, a vyžadují, aby úvěrové instituce přijaly odpovídající opatření s cílem zajistit, aby nevstupovaly do korespondenčního bankovního vztahu s bankou, o níž je známo, že umožňuje využívání svých účtů bankou bez fyzické přítomnosti, nebo aby v takovém vztahu nepokračovaly.
2. Pro účely odstavce 1 se „bankou bez fyzické přítomnosti“ (tzv. „shell bank“) rozumí úvěrová instituce nebo instituce zabývající se rovnocennou činností, zapsaná do obchodního rejstříku v zemi, v níž není fyzicky přítomna, včetně svého skutečného vedení, a která není přiřčena k žádné regulované finanční skupině.

ODDÍL 4

PLNĚNÍ TŘETÍMI OSOBAMI

Článek 24

Členské státy mohou dovolit, aby se povinné osoby při plnění požadavků stanovených v čl. 11 odst. 1 písm. a), b) a c) spoléhaly na třetí osoby. Konečná odpovědnost za splnění uvedených požadavků však zůstává na povinné osobě, jež se spoléhá na třetí osobu.

Článek 25

1. Pro účely tohoto oddílu se „třetími osobami“ rozumí povinné osoby, které jsou uvedeny v článku 2, nebo jiné instituce a osoby, které se nacházejí v členských státech nebo třetí zemi, jež uplatňují požadavky v rámci identifikace a kontroly klienta a požadavky na vedení záznamů, které jsou rovnocenné požadavkům stanoveným touto směrnicí a jejich dodržování požadavků této směrnice je předmětem dozoru podle kapitoly VI oddílu 2.
2. Členské státy zohlední dostupné informace o úrovni zeměpisného rizika při rozhodování, zda třetí země splňuje podmínky stanovené v odstavci 1, a informují ostatní členské státy, Komisi, orgán EBA, orgán EIOPA a orgán ESMA v rozsahu, který je relevantní pro účely této směrnice, a v souladu s příslušnými ustanoveními nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010 o případech, kdy se domnívají, že některá třetí země splňuje tyto podmínky.

Článek 26

1. Členské státy zajistí, aby povinné osoby získaly od třetí osoby, na niž se spoléhají, nezbytné informace týkající se požadavků uvedených v čl. 11 odst. 1 písm. a), b) a c).

2. Členské státy zajistí, aby povinné osoby, které o klientovi obdrží reference, podnikly odpovídající kroky, aby zajistily, že příslušné kopie identifikačních a ověřovacích údajů a další příslušná dokumentace o totožnosti klienta nebo skutečného majitele jsou na vyžádání neprodleně předány třetí osobou.

Článek 27

Členské státy zajistí, aby domovský příslušný orgán (pro strategii na úrovni skupiny a kontroly) a hostitelský příslušný orgán (u poboček a dceřiných společností), mohl zvážit možnost, aby povinná osoba uplatnila opatření uvedená v čl. 25 odst. 1 a článku 26 prostřednictvím svého programu pro skupiny, jsou-li splněny tyto podmínky:

- a) povinná osoba se spoléhá na informace poskytnuté třetí osobou, která je součástí stejné skupiny;
- b) uvedená skupina uplatňuje opatření identifikace a kontroly klienta, pravidla pro vedení záznamů a pro programy proti praní peněz a financování terorismu v souladu s touto směrnicí nebo rovnocennými pravidly;
- c) účinná realizace požadavků uvedených v písmeni b) podléhá doзору na úrovni skupiny, který provádí příslušný orgán.

Článek 28

Tento oddíl se nevztahuje na vztahy s externími poskytovateli služeb nebo s agenturami, u nichž má být na základě smluvního uspořádání externí poskytovatel služby nebo agent považován za součást povinné osoby.

KAPITOLA III

INFORMACE O SKUTEČNÉM VLASTNICTVÍ

Článek 29

1. Členské státy zajistí, aby právnické osoby se sídlem na jejich území získaly a měly adekvátní, přesné a aktuální informace o svém skutečném vlastnictví.
2. Členské státy zajistí, aby informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku byly včas k dispozici příslušným orgánům a povinným osobám.

Článek 30

1. Členské státy zajistí, aby správci jakéhokoli výslovně zřízeného svěřenského fondu, který se řídí jejich právem, získali a měli adekvátní, přesné a aktuální informace o skutečném vlastnictví, pokud jde o svěřenský fond. Tyto informace zahrnují údaje o totožnosti zakladatele, správce (správců), případně ochránce obmyšlených nebo

kategorie obmyšlených, a kterékoli další fyzické osoby vykonávající faktickou kontrolu svěřenského fondu.

2. Členské státy zajistí, aby správci o svém postavení informovali povinné osoby, pokud v roli správce navazují obchodní vztah nebo provádějí příležitostný obchod překračující výši prahové hodnoty stanovené v čl. 10 písm. b), c) a d).
3. Členské státy zajistí, aby informace uvedené v odstavci 1 tohoto článku byly včas k dispozici příslušným orgánům a povinným osobám.
4. Členské státy zajistí, aby se opatření odpovídající těm, která jsou uvedena v odstavcích 1, 2 a 3, vztahovala na ostatní typy právnických osob a právních ujednání s podobnou strukturou a funkcí jako svěřenské fondy.

KAPITOLA IV

OZNAMOVACÍ POVINNOST

ODDÍL 1

OBEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 31

1. Každý členský stát zřídí finanční zpravodajskou jednotku k předcházení, odhalování a vyšetřování praní peněz a financování terorismu.
2. Členské státy písemně sdělí Komisi název a adresu příslušných finančních zpravodajských jednotek.
3. Tato finanční zpravodajská jednotka se zřídí jako ústřední jednotka na vnitrostátní úrovni. Je odpovědná za příjem, analýzu a předávání informací příslušným orgánům (a v povoleném rozsahu má právo je vyžadovat) a poskytování informací, které se týkají možného praní peněz nebo souvisejících predikativních trestných činů, možného financování terorismu nebo které jsou vyžadovány vnitrostátními právními a správními předpisy. K plnění svých úkolů obdrží finanční zpravodajská jednotka odpovídající zdroje.
4. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajská jednotka měla včasný, přímý nebo nepřímý přístup k informacím z oblasti finanční, správní a z oblasti trestního řízení, které potřebuje k řádnému plnění svých úkolů. Kromě toho finanční zpravodajské jednotky odpovídají na žádosti o informace ze strany donucovacích orgánů ve svém členském státě, s výjimkou případů, kdy se dá věcně předpokládat, že poskytnutí takových informací by mělo negativní dopad na probíhající vyšetřování nebo analýzy, nebo, ve výjimečných případech, kdy by poskytnutí informací bylo zjevně

nepřiměřené vůči oprávněným zájmům fyzické nebo právnické osoby nebo irrelevantní s ohledem na účely, pro které byla žádost podána.

5. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajská jednotka byla oprávněna přijmout okamžitá opatření buď přímo, nebo nepřímo, pokud existuje podezření, že obchod souvisí s praním peněz nebo financováním terorismu, pozastavit nebo odejmout souhlas s uskutečněním obchodu, aby bylo možné obchod analyzovat a potvrdit podezření.
6. Analytická role finanční zpravodajské jednotky spočívá v operační analýze, která se zaměřuje na jednotlivé případy a konkrétní cíle, a ve strategické analýze, jež se zabývá trendy a způsoby praní peněz a financování terorismu.

Článek 32

1. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby, a případně jejich ředitelé a zaměstnanci, plně spolupracovali:
 - a) tak, že z vlastní iniciativy neprodleně informují finanční zpravodajskou jednotku, pokud instituce nebo osoba, na kterou se vztahuje tato směrnice, ví, má podezření nebo má náležité důvody se domnívat, že finanční prostředky jsou výnosy z trestné činnosti nebo mají souvislost s financováním terorismu, a v takových případech neprodleně reagují na žádosti ze strany finanční zpravodajské jednotky o další informace;
 - b) tak, že finanční zpravodajské jednotce na její žádost neprodleně poskytnou všechny potřebné informace, a to v souladu s postupy stanovenými příslušnými právními předpisy.
2. Informace podle odstavce 1 tohoto článku se předají finanční zpravodajské jednotce členského státu, na jehož území se instituce nebo osoba předávající tyto informace nachází. Tyto informace předává osoba nebo osoby určené podle postupů stanovených v čl. 8 odst. 4.

Článek 33

1. Odchylně od čl. 32 odst. 1 mohou členské státy v případě osob uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a), b) a d) určit příslušný orgán stavovské samosprávy příslušné profese jako orgán, kterému mají být poskytnuty informace uvedené v čl. 32 odst. 1.

Aniž je dotčen odstavec 2, v případech uvedených v prvním pododstavci předá určený orgán stavovské samosprávy informace neprodleně a v úplném rozsahu finanční zpravodajské jednotce.
2. Členské státy neuplatňují povinnosti stanovené v čl. 32 odst. 1 na notáře, jiné samostatně výdělečně činné právníky, auditory, externí účetní a daňové poradce pouze v přesně vymezeném rozsahu, v němž se taková výjimka vztahuje na informace, jež příslušníci těchto profesí obdrží od svého klienta nebo které o klientovi získají během zjišťování jeho právního postavení, během jeho obhajoby nebo zastupování v soudním řízení nebo v souvislosti s takovým řízením, včetně

poradenství ohledně zahájení soudního řízení nebo vyhnutí se soudnímu řízení, ať jsou takovéto informace obdrženy nebo získány před tímto řízením, během něj nebo po něm.

Článek 34

1. Členské státy vyžadují, aby se povinné osoby zdržely provádění obchodů, o nichž vědí nebo u nichž mají podezření, že souvisejí s praním peněz nebo financováním terorismu, dokud neučiní nezbytné kroky v souladu s čl. 32 odst. 1 písm. a).

V souladu s právními předpisy členských států je možné vydat příkaz k neprovedení obchodu.

2. Je-li podezření, že obchod vede k praní peněz nebo financování terorismu, a pokud se jeho provedení nelze takto zdržet nebo by takové zdržení pravděpodobně zmařilo úsilí o stíhání příjemce výnosů z operace podezřelé z praní peněz nebo financování terorismu, vyrozumí dotyčné povinné osoby finanční zpravodajskou jednotku okamžitě po jeho provedení.

Článek 35

1. Členské státy zajistí, aby v případě, kdy příslušné orgány podle článku 45 odhalí během kontrol prováděných u povinných osob nebo jakýmkoliv jiným způsobem skutečnosti, které by mohly souviset s praním peněz nebo financováním terorismu, tyto orgány neprodleně informovaly finanční zpravodajskou jednotku.
2. Členské státy zajistí, aby orgány dohledu zmocněné právními nebo správními předpisy k doзору nad burzou, devizovým trhem a trhem s finančními deriváty informovaly finanční zpravodajskou jednotku, jestliže odhalí skutečnosti, které by mohly souviset s praním peněz nebo financováním terorismu.

Článek 36

Sdělení informací uvedených v článku 32 a 33 provedené v dobré víře podle čl. 32 odst. 1 a článku 33 povinnou osobou nebo zaměstnancem či ředitelem takové povinné osoby se nepovažuje za porušení jakéhokoli omezení sdělovat informace uložené smlouvou nebo právními či správními předpisy a nezakládá jakoukoli odpovědnost dotyčné povinné osoby nebo jejích ředitelů či zaměstnanců.

Článek 37

Členské státy přijmou veškerá odpovídající opatření, aby zaměstnance povinné osoby, kteří podávají oznámení o podezření na praní peněz nebo financování terorismu buď interně, nebo finanční zpravodajské jednotce, ochránily před hrozbami nebo nepřátelským jednáním.

ODDÍL 2

ZÁKAZ SDĚLOVAT INFORMACE

Článek 38

1. Povinné osoby a jejich ředitelé a zaměstnanci nesdělí dotyčnému klientovi ani jiným třetím osobám skutečnost, že informace byly v souladu s články 32 a 33 předány finanční zpravodajské jednotce, ani že se provádí nebo může být provedeno šetření týkající se praní peněz nebo financování terorismu.
2. Zákaz uvedený v odstavci 1 nezahrnuje sdělování informací příslušným orgánům členských zemí, včetně orgánů stavovské samosprávy, nebo sdělování informací pro účely vyšetřování trestného činu.
3. Zákaz uvedený v odstavci 1 nebrání sdělování informací mezi institucemi členských států nebo ze třetích zemí, které ukládají požadavky rovnocenné s požadavky této směrnice, pokud náleží do stejné skupiny.
4. Zákaz uvedený v odstavci 1 nebrání sdělování informací mezi osobami uvedenými v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) a b) z členských států nebo třetích zemí, které ukládají požadavky rovnocenné s požadavky této směrnice, pokud tyto osoby vykonávají svou profesní činnost, jako zaměstnanci nebo jinak, v rámci téže právnické osoby nebo téže sítě.

Pro účely prvního pododstavce se „sítí“ rozumí širší struktura, k níž osoba patří a která má společné vlastnictví, společné vedení nebo společnou kontrolu dodržování předpisů.

5. U právnických nebo fyzických osob uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 1, 2 a bodě 3 písm. a) a b) nebrání zákaz uvedený v odstavci 1 tohoto článku v případech, které se týkají stejného klienta a stejného obchodu a na němž se podílí dvě nebo více institucí nebo osob, sdělování informací mezi dotyčnými institucemi nebo osobami, pokud se nacházejí v členském státě nebo třetí zemi, která ukládá požadavky rovnocenné s požadavky této směrnice, a pokud jsou ze stejné profesní kategorie a vztahují se na ně povinnosti profesní mlčenlivosti a ochrany osobních údajů.
6. Pokud se osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a) a b) snaží odradit klienta od zapojení do nezákonné činnosti, nepovažuje se jejich jednání za sdělení informací ve smyslu odstavce 1.

KAPITOLA V

VEDENÍ ZÁZNAMŮ A STATISTICKÉ ÚDAJE

Článek 39

Členské státy vyžadují, aby povinné osoby uchovávaly následující dokumenty a informace v souladu s vnitrostátními právními předpisy za účelem předcházení, odhalování a vyšetřování možného praní peněz nebo financování terorismu ze strany finanční zpravodajské jednotky nebo jiného příslušného orgánu:

- a) v případě identifikace a kontroly klienta kopii požadovaného dokladu nebo údaje o něm, a to po dobu pěti let od zániku jejich obchodního vztahu s klientem. Po uplynutí tohoto období se osobní údaje vymažou, pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví jinak, přičemž uvádějí, za jakých okolností povinné osoby smí nebo musí údaje dále uchovávat. Členské státy mohou umožnit nebo vyžadovat další uchovávání, pouze pokud je to nutné pro předcházení, odhalování nebo vyšetřování praní peněz a financování terorismu. Maximální doba uchovávání po zániku obchodního vztahu nesmí být delší než deset let;
- b) v případě obchodních vztahů a obchodů další doklady a záznamy skládající se z originálů dokumentů nebo kopií přípustných pro účely soudního řízení podle platných vnitrostátních právních předpisů, a to po dobu pěti let buď od uskutečnění obchodů, nebo zániku obchodního vztahu podle toho, které období je kratší. Po uplynutí tohoto období se osobní údaje vymažou, pokud vnitrostátní právní předpisy nestanoví jinak, přičemž uvádějí, za jakých okolností povinné osoby mohou nebo musí údaje dále uchovávat. Členské státy mohou umožnit nebo vyžadovat další uchovávání, pouze pokud je to nutné pro předcházení, odhalování nebo vyšetřování praní peněz a financování terorismu. Maximální doba uchovávání buď po uskutečnění obchodů, nebo po zániku obchodního vztahu nesmí být delší než deset let podle toho, které období skončí dříve.

Článek 40

Členské státy vyžadují, aby jejich povinné osoby měly k dispozici systémy, které jim v souladu s vnitrostátním právem umožní úplně a rychle zodpovědět dotazy finanční zpravodajské jednotky nebo jiných orgánů, zda udržují nebo v předchozích pěti letech udržovaly obchodní vztah s konkrétními fyzickými nebo právnickými osobami, a o povaze tohoto vztahu.

Článek 41

1. Členské státy pro účely přípravy vnitrostátního posouzení rizik podle článku 7 zajistí, aby byly schopny přezkoumávat účinnost svých systémů pro boj proti praní peněz nebo financování terorismu, a to vedením komplexní statistiky o záležitostech, které jsou relevantní pro účinnost takových systémů.

2. Statistika uvedená v odstavci 1 obsahuje:
 - a) údaje o velikosti a významu různých odvětví, která spadají do oblasti působnosti této směrnice, včetně počtu právnických a fyzických osob, jakož i hospodářského významu každého odvětví.
 - b) údaje vypovídající o počtu oznámení, vyšetřování a soudních případů na vnitrostátní úrovni v rámci boje proti praní peněz a financování terorismu, včetně počtu oznámení podezřelých obchodů učiněných u finanční zpravodajské jednotky, o opatřeních přijatých v návaznosti na tato hlášení a v souhrnu ročně počet vyšetřovaných případů, počet stíhaných osob, počet osob odsouzených za praní peněz nebo financování terorismu a hodnotu majetku, vyjádřenou v eurech, který byl zmrazen, zadržen nebo odňat.
3. Členské státy zajistí, aby byl celkový přehled jejich statistických zpráv zveřejněn a Komisi předají statistiku uvedenou v odstavci 2.

KAPITOLA VI

STRATEGIE, POSTUPY A DOZOR

ODDÍL 1

VNITŘNÍ POSTUPY, ŠKOLENÍ A ZPĚTNÁ VAZBA

Článek 42

1. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby, které jsou součástí skupiny, zavedly strategie a postupy v rámci skupiny, včetně postupů ochrany údajů a strategií a postupů pro sdílení informací v rámci skupiny pro boj proti praní peněz a financování terorismu. Uvedené strategie a postupy se účinně zavedou v pobočkách a většinově vlastněných dceřiných společnostech v členských státech a třetích zemích.
2. Pokud povinné osoby mají pobočky nebo většinově vlastněné dceřiné společnosti ve třetích zemích, kde jsou minimální požadavky týkající se boje proti praní peněz a financování terorismu méně přísné než požadavky členského státu, členské státy zajistí, aby pobočky a většinově vlastněné dceřiné společnosti ve třetí zemi uplatňovaly požadavky členského státu, včetně ochrany údajů, v rozsahu, který právní a správní předpisy třetí země umožňují.
3. Členské státy, orgán EBA, orgán EIOPA a orgán ESMA se vzájemně informují o případech, kdy právní předpisy třetí země nedovolují použití opatření vyžadovaných podle odstavce 1 a bylo by možné usilovat o řešení pomocí koordinované činnosti.
4. Členské státy vyžadují, aby v případech, kdy právní předpisy třetí země nedovolují použití opatření požadovaných podle odst. 1 prvního pododstavce, přijaly povinné

osoby další opatření k účinnému řešení rizika praní peněz nebo financování terorismu a informovaly své vnitrostátní orgány dohledu. Nedostačují-li další opatření, příslušné orgány v domovské zemi zváží další opatření v oblasti dozoru, včetně toho, že případně finanční skupinu požádají, aby ukončila své působení v hostitelské zemi.

5. Orgán EBA, orgán EIOPA a orgán ESMA vypracují návrhy regulačních technických norem upřesňující další opatření uvedená v odstavci 4 tohoto článku a minimální opatření, která povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 bodu 1 a 2 přijmou, pokud právní předpisy třetí země nedovolují použití opatření vyžadovaných podle odstavců 1 a 2. Orgán EBA, orgán EIOPA a orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dvou let ode dne vstupu této směrnice v platnost.
6. Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v odstavci 5 postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.
7. Členské státy zajistí, aby sdílení informací v rámci skupiny bylo možné za předpokladu, že nenaruší vyšetřování nebo analýzu možného praní peněz nebo financování terorismu prováděné finanční zpravodajskou jednotkou nebo jiným příslušným orgánům v souladu s vnitrostátními právními předpisy.
8. Členské státy mohou požadovat, aby vydavatelé elektronických peněz ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/110/ES²³ a poskytovatelé platebních služeb ve smyslu směrnice Evropského parlamentu a Rady 2007/64/ES²⁴ usazení na jejich území, jejichž sídlo se nachází v jiném členském státě nebo mimo Unii, určili ústřední kontaktní místo na jejich území s cílem dohlížet na dodržování předpisů pro boj proti praní peněz a financování terorismu.
9. Orgán EBA, orgán EIOPA a orgán ESMA vypracují návrhy regulačních technických norem, pokud jde o kritéria pro stanovení okolností, za nichž je vhodné určit ústřední kontaktní místo podle výše uvedeného odstavce 8, a jaké funkce by měla ústřední kontaktní místa plnit. Orgán EBA, orgán EIOPA a orgán ESMA předloží tyto návrhy regulačních technických norem Komisi do dvou let ode dne vstupu této směrnice v platnost.
10. Na Komisi je přenesena pravomoc přijímat regulační technické normy uvedené v odstavci 9 postupem podle článků 10 až 14 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010.

Článek 43

1. Členské státy vyžadují, aby povinné osoby přijaly opatření přiměřená jejich rizikům, povaze a velikosti tak, aby si jejich příslušní zaměstnanci byli vědomi ustanovení přijatých podle této směrnice, včetně relevantních požadavků na ochranu údajů.

Tato opatření zahrnují účast jejich příslušných zaměstnanců na zvláštních průběžných školicích programech, které jim pomohou rozpoznávat operace, jež

²³ Úř. věst. L 267, 10.10.2009, s. 7.

²⁴ Úř. věst. L 319, 5.12.2007, s. 1.

mohou souviset s praním peněz nebo financováním terorismu, a rovněž jim poskytnou pokyny, jak v takových případech postupovat.

Pokud fyzická osoba spadající do kterékoli z kategorií uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 provozuje svou profesní činnost jako zaměstnanec právnické osoby, vztahují se povinnosti stanovené v tomto oddíle na tuto právnickou osobu, nikoli na dotyčnou fyzickou osobu.

2. Členské státy zajistí, aby povinné osoby měly přístup k aktuálním informacím o praktikách těch, kteří perou peníze a financují terorismus, a o náznacích vedoucích k rozpoznání podezřelých obchodů.
3. Členské státy zajistí, aby kdykoli je to možné, byla poskytována včasná zpětná vazba o účinnosti oznámení o podezření na praní peněz nebo financování terorismu a o následném šetření.

ODDÍL 2

DOZOR

Článek 44

1. Členské státy stanoví, že směnárny a poskytovatelé služeb pro svěřenské fondy a obchodní společnosti musí mít licenci nebo registraci a že poskytovatelé služeb hazardních her musí mít povolení.
2. S ohledem na subjekty uvedené v odstavci 1 členské státy od příslušných orgánů vyžadují, aby zajistily, že osoby, které fakticky řídí nebo budou řídit podnikání takových subjektů, nebo skuteční majitelé takových subjektů jsou způsobilé a řádné osoby.
3. S ohledem na povinné osoby uvedené v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a), b), d) a e) členské státy zajistí, aby příslušné orgány přijaly nezbytná opatření, která by zabránila pachatelům trestných činů nebo jejich společníkům držet významný nebo kontrolní podíl nebo se stát jeho skutečným majitelem nebo zastávat řídicí funkci v těchto povinných osobách.

Článek 45

1. Členské státy vyžadují, aby příslušné orgány účinně sledovaly dodržování požadavků této směrnice a aby pro tento účel přijaly nezbytná opatření.
2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly odpovídající pravomoci, včetně pravomoci vyžadovat předložení veškerých informací potřebných ke sledování dodržování právních předpisů a provádění kontrol, a měly odpovídající finanční, lidské a technické zdroje pro výkon svých funkcí. Členské státy zajistí, aby

pracovníci těchto orgánů dodržovali vysoké profesní standardy, včetně standardu mlčenlivosti a ochrany údajů, byli bezúhonní a příslušně kvalifikovaní.

3. V případě úvěrových a finančních institucí a poskytovatelů služeb hazardních her mají příslušné orgány posílené pravomoci v oblasti dozoru, zejména možnost provádět kontroly na místě.
4. Členské státy zajistí, aby povinné osoby, které provozují pobočky nebo dceřiné společnosti v jiných členských státech, dodržovaly vnitrostátní ustanovení tohoto jiného členského státu ve vztahu k této směrnici.
5. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány členského státu, v němž je usazena pobočka nebo dceřiná společnost, spolupracovaly s příslušnými orgány členského státu, v němž má povinná osoba své sídlo, za účelem zajištění účinného dozoru nad plněním požadavků této směrnice.
6. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány, které v oblasti dozoru používají přístup založený na posouzení rizik:
 - a) dobře rozuměly rizikům praní peněz a financování terorismu vyskytujícím se v jejich zemi;
 - b) měly přístup, na místě i dálkový, ke všem relevantním informacím o konkrétních vnitrostátních a mezinárodních rizicích souvisejících s klienty, produkty nebo službami povinných osob; a
 - c) odvozovaly četnost a intenzitu dozoru, na místě i dálkového, od rizikového profilu povinné osoby a od rizik praní peněz a financování terorismu vyskytujících se v zemi.
7. Posouzení rizikového profilu povinných osob v souvislosti s praním peněz a financováním terorismu, včetně rizik nedodržování předpisů, se přezkoumává pravidelně, a v případě závažných událostí nebo vývoje v řízení a fungování povinné osoby.
8. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zohledňovaly míru vlastního uvážení, která je povinné osobě umožněna, a odpovídajícím způsobem přezkoumávaly posouzení rizik, jež bylo podkladem pro toto vlastní uvážení, a adekvátnost a uplatňování její strategie, vnitřních kontrol a postupů.
9. V případě povinných osob uvedených v čl. 2 odst. 1 bodě 3 písm. a), b) a d) mohou členské státy povolit, aby funkce uvedené v odstavci 1 vykonávaly orgány stavovské samosprávy, splňují-li požadavky odstavce 2 tohoto článku.
10. Orgán EBA, orgán EIOPA a orgán ESMA vydají pokyny pro příslušné orgány v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010, pokud jde o faktory, které se použijí při provádění dozoru na základě posouzení rizik. Zvláště by se mělo přihlížet k povaze a velikosti podniku a tam, kde je to vhodné a přiměřené, by měla být stanovena konkrétní opatření. Tyto pokyny se vydají do dvou let od data vstupu této směrnice v platnost.

ODDÍL 3

SPOLUPRÁCE

PODODDÍL I

SPOLUPRÁCE NA ÚROVNI ČLENSKÝCH STÁTŮ

Článek 46

Členské státy zajistí, aby tvůrci politiky, finanční zpravodajské jednotky, donucovací orgány, orgány dohledu a další příslušné orgány, které se podílejí na boji proti praní peněz a financování terorismu, měly účinné mechanismy, které jim umožní spolupráci a koordinaci na vnitrostátní úrovni týkající se vypracování a provádění strategií a činností v oblasti boje proti praní peněz a financování terorismu.

PODODDÍL II

SPOLUPRÁCE S ORGÁNEM EBA, ORGÁNEM EIOPA A ORGÁNEM ESMA

Článek 47

Příslušné orgány poskytnou orgánu EBA, orgánu EIOPA a orgánu ESMA všechny informace nezbytné pro plnění jejich úkolů podle této směrnice.

PODODDÍL III

SPOLUPRÁCE MEZI FINANČNÍMI ZPRAVODAJSKÝMI JEDNOTKAMI A S EVROPSKOU KOMISÍ

Článek 48

Komise může poskytnout pomoc potřebnou k usnadnění koordinace, včetně výměny informací mezi finančními zpravodajskými jednotkami v rámci Unie. Může pravidelně svolávat jednání zástupců finančních zpravodajských jednotek z členských států s cílem usnadnit spolupráci a vyměnit si názory na problémy související se spoluprací.

Článek 49

Členské státy zajistí, aby jejich finanční zpravodajské jednotky navzájem spolupracovaly v co největším možném rozsahu, bez ohledu na to, zda jsou správními, donucovacími nebo justičními orgány nebo hybridními orgány.

Článek 50

1. Členské státy zajistí, aby si finanční zpravodajské jednotky vyměňovaly, z vlastního podnětu nebo na vyžádání, veškeré informace, které mohou být relevantní pro zpracování a analýzu informací nebo šetření ze strany finančních zpravodajských jednotek o finančních transakcích, které souvisejí s praním peněz nebo financováním terorismu, a o fyzických nebo právnických osobách, jichž se to týká. Žádost musí obsahovat relevantní skutečnosti, podkladové informace, důvody žádosti a způsob, jak budou požadované informace využity.
2. Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajská jednotka, jíž je žádost adresována, byla povinna použít veškeré své pravomoci, které má na vnitrostátní úrovni k dispozici, aby získala a analyzovala informace v rámci odpovědi na žádost o informace podle odstavce 1 jiné finanční zpravodajské jednotky se sídlem v Unii. Finanční zpravodajská jednotka, které je žádost určena, odpoví včas a jak dožadující, tak dožádaná finanční zpravodajská jednotka použijí k výměně informací, kdykoli je to možné, bezpečné digitální prostředky.
3. Finanční zpravodajská jednotka může odmítnout sdělit informace, které by mohly vést k narušení vyšetřování trestné činnosti, které probíhá v dožádaném členském státě nebo, ve výjimečných případech, kdy by sdělení informací bylo zjevně nepřiměřené vzhledem k oprávněným zájmům fyzické nebo právnické osoby nebo členského státu nebo irelevantní pro účely, pro které jsou shromažďovány. Každé odmítnutí poskytnout informace je nutné finanční zpravodajské jednotce, která o ně žádá, řádně odůvodnit.

Článek 51

Informace a dokumenty získané podle článků 49 a 50 se použijí v zájmu plnění úkolů finanční zpravodajské jednotky tak, jak stanoví tato směrnice. Při předávání informací a dokumentů podle článků 49 a 50 může předávající finanční zpravodajská jednotka stanovit omezení a podmínky pro použití těchto informací. Přijímající finanční zpravodajská jednotka musí uvedená omezení a podmínky dodržet. Tím není dotčeno použití pro vyšetřování a stíhání trestných činů spojených s úkoly finanční zpravodajské jednotky za účelem předcházení, odhalování a vyšetřování praní peněz a financování terorismu.

Článek 52

Členské státy zajistí, aby finanční zpravodajské jednotky prováděly všechna nezbytná opatření, včetně bezpečnostních opatření, s cílem zajistit, aby informace poskytnuté podle článků 49 a 50 nebyly přístupné žádnému jinému orgánu, agentuře nebo útvaru bez předchozího souhlasu finanční zpravodajské jednotky, která informace podává.

Článek 53

1. Členské státy podporují své finanční zpravodajské jednotky, aby používaly chráněné komunikační kanály mezi finančními zpravodajskými jednotkami a používaly decentralizovanou počítačovou síť FIU.net.

2. Členské státy zajistí, aby v zájmu plnění jejich úkolů podle této směrnice jejich finanční zpravodajské jednotky spolupracovaly na uplatňování vyspělých technologií. Tyto technologie umožní finančním zpravodajským jednotkám, aby anonymně propojily své údaje s ostatními finančními zpravodajskými jednotkami a zajistily úplnou ochranu osobních údajů za účelem odhalení osob, které jsou v centru pozornosti finanční zpravodajské jednotky v jiných členských státech, a identifikovaly jejich výnosy a finanční prostředky.

Článek 54

Členské státy zajistí, aby jejich finanční zpravodajské jednotky spolupracovaly s Europolem v případech provádění analýz s přeshraničním rozměrem pro nejméně dva členské státy.

ODDÍL 4

SANKCE

Článek 55

1. Členské státy zajistí, aby povinné osoby nesly odpovědnost za porušení vnitrostátních předpisů přijatých na základě této směrnice.
2. Aniž je dotčeno právo členských států ukládat trestní sankce, zajistí členské státy, aby příslušné orgány mohly přijímat odpovídající správní opatření a uložit správní sankce, pokud povinné osoby poruší vnitrostátní předpisy přijaté na základě provedení této směrnice, a zajistí jejich uplatňování. Tyto opatření a sankce musí být účinné, přiměřené a odrazující.
3. Členské státy zajistí, aby v případě, že se povinnosti vztahují na právnické osoby, mohly být sankce uloženy členům řídicích orgánů této právnické osoby nebo jakékoli jiné osobě, která je podle vnitrostátního práva odpovědná za porušení.
4. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány měly veškeré vyšetřovací pravomoci, které jsou pro výkon jejich úkolů nezbytné. Při výkonu pravomoci ukládat sankce příslušné orgány úzce spolupracují, aby zajistily, že správní opatření či sankce povedou k žádoucím výsledkům, a v přeshraničních případech své kroky koordinují.

Článek 56

1. Tento článek se uplatní přinejmenším v případech, kdy povinné osoby systematicky neplní požadavky těchto článků:
 - a) 9 až 23 (identifikace a kontrola klienta);
 - b) 32, 33 a 34 (oznamování podezřelých obchodů);
 - c) 39 (vedení záznamů); a

- d) 42 a 43 (vnitřní kontroly).
2. Členské státy zajistí, aby v případech uvedených v odstavci 1 zahrnovaly použitelné správní opatření a sankce minimálně:
- a) veřejné oznámení, které uvádí fyzickou nebo právnickou osobu a povahu daného porušení;
 - b) příkaz požadující, aby fyzická nebo právnická osoba jednání ukončila a aby takové jednání neopakovala;
 - c) v případě, že povinná osoba podléhá povolení, odnětí povolení;
 - d) dočasný zákaz kterémukoli členu řídicího orgánu povinné osoby vykonávat funkce v rámci institucí;
 - e) v případě právnické osoby správní peněžitě sankce ve výši až 10 % celkového ročního obrátu uvedené právnické osoby v předchozím hospodářském roce;
 - f) v případě fyzické osoby správní peněžitě sankce ve výši až do 5 000 000 EUR nebo v členských státech, kde euro není úřední měnou, v odpovídající hodnotě ve vnitrostátní měně k datu vstupu této směrnice v platnost;
 - g) správní peněžitě sankce ve výši až dvojnásobku zisku, který porušením dotyčná osoba získala, nebo ztráty, které se porušením dotyčná osoba vyhnula, lze-li výši této výhody zjistit.

Pro účely písmene e), kdy právnická osoba je dceřiným podnikem mateřského podniku, je příslušným celkovým ročním obrátem celkový roční obrát stanovený z konsolidované účetní závěrky vrcholného mateřského podniku za předchozí hospodářský rok.

Článek 57

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány neprodleně zveřejnily veškeré sankce nebo opatření, jež byly uloženy za porušení vnitrostátních předpisů přijatých pro provedení této směrnice, včetně informací o druhu a povaze porušení a totožnosti osob odpovědných za porušení, pokud by takové zveřejnění vážně neohrozilo stabilitu finančních trhů. Pokud by zveřejnění způsobilo zúčastněným stranám nepřiměřenou škodu, zveřejní příslušné orgány sankce anonymně.
2. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zohlednily při určování typu správních sankcí a opatření a úrovně správních peněžitých sankcí všechny relevantní okolnosti, včetně:
- a) závažnosti a délky trvání porušení předpisů;
 - b) míry odpovědnosti odpovědné fyzické nebo právnické osoby;
 - c) finanční síly odpovědné fyzické nebo právnické osoby vyjádřené celkovým obrátem uvedené osoby nebo ročním příjmem uvedené osoby;

- d) výše zisků nebo ztrát, které odpovědná fyzická nebo právnická osoba vytvořila nebo kterým předešla, pokud je možné je stanovit;
 - e) ztrát třetích osob způsobené porušením, pokud je lze stanovit;
 - f) míry spolupráce odpovědné fyzické nebo právnické osoby s příslušným orgánem;
 - g) předchozích porušení ze strany odpovědné fyzické nebo právnické osoby.
3. Orgán EBA, orgán EIOPA a orgán ESMA vydají pokyny pro příslušné orgány v souladu s článkem 16 nařízení (EU) č. 1093/2010, nařízení (EU) č. 1094/2010 a nařízení (EU) č. 1095/2010, pokud jde o typy správních opatření a sankcí a výši správních peněžitých sankcí, které se použijí vůči povinným osobám uvedeným v čl. 2 odst. 1 bodě 1 a 2. Tyto pokyny se vydají do dvou let od data vstupu této směrnice v platnost.
4. Členské státy zajistí, aby právnické osoby nesly odpovědnost za protiprávní jednání podle čl. 56 odst. 1, kterých se v jejich prospěch dopustila jakákoli osoba jednající samostatně nebo jako člen orgánu této právnické osoby, která má v rámci této právnické osoby vedoucí postavení na základě jakékoli z těchto skutečností:
- a) oprávnění zastupovat tuto právnickou osobu;
 - b) pravomoci rozhodovat jménem této právnické osoby; nebo
 - c) pravomoci vykonávat kontrolu v rámci této právnické osoby.
5. Kromě případů uvedených v odstavci 4 členské státy zajistí, aby právnické osoby nesly odpovědnost v případech, kdy nedostatečný dozor nebo nedostatečná kontrola ze strany osoby uvedené v odstavci 4 umožnila osobě podřízené právnické osobě dopustit se v její prospěch protiprávního jednání podle čl. 56 odst. 1.

Článek 58

1. Členské státy zajistí, aby příslušné orgány zavedly účinné mechanismy, které podpoří oznamování porušení vnitrostátních předpisů provádějících tuto směrnici příslušným orgánům.
2. Mechanismy uvedené v odstavci 1 zahrnují alespoň:
- a) konkrétní postupy pro přijímání oznámení o porušení a návazná opatření;
 - b) odpovídající ochranu pro zaměstnance institucí, kteří oznámí porušení, k němuž došlo v dané instituci;
 - c) ochranu osobních údajů týkajících se osoby, která oznámí porušení, i fyzické osoby, která je za porušení předpisů údajně odpovědná, v souladu se zásadami stanovenými ve směrnici 95/46/ES.

3. Členské státy vyžadují, aby měly povinné osoby zavedené odpovídající postupy pro své zaměstnance pro interní oznamování porušení prostřednictvím specifického, nezávislého a anonymního komunikačního kanálu.

KAPITOLA VII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 59

Do čtyř let ode dne vstupu této směrnice v platnost vypracuje Komise zprávu o jejím provádění a předloží ji Evropskému parlamentu a Radě.

Článek 60

Směrnice 2005/60/ES a 2006/70/ES se zrušují s účinkem od [vložte datum – den následující po dni uvedeném v prvním pododstavci článku 61].

Odkazy na zrušené směrnice se považují za odkazy na tuto směrnici v souladu se srovnávací tabulkou obsaženou v příloze IV.

Článek 61

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do [dvou let od jejího přijetí]. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 62

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 63

Tato směrnice je určena členským státům.

Ve Štrasburku dne

*Za Evropský parlament
předseda*

*Za Radu
předseda*

PŘÍLOHA I

Toto je neúplný výčet rizikových proměnných, které povinné osoby musí zohlednit při určení toho, do jaké míry uplatnit opatření identifikace a kontroly klienta podle čl. 11 odst. 3:

- i) účel účtu nebo obchodního vztahu;
- ii) výše aktiv, která mají být klientem uložena, nebo objem uskutečněných obchodů;
- iii) pravidelnost nebo délka trvání obchodního vztahu.

PŘÍLOHA II

Toto je neúplný výčet faktorů a typů důkazů možného nižšího rizika podle článku 14:

- 1) Rizikové faktory klienta:
 - a) veřejné společnosti kotované na burze podléhající požadavkům na zveřejnění (buď podle pravidel burzy, nebo právních předpisů nebo vynutitelných prostředků), které ukládají požadavky na zajištění přiměřené transparentnosti, pokud jde o skutečné vlastnictví;
 - b) orgány veřejné správy nebo státní podniky;
 - c) klienti usazení v zeměpisných oblastech s nižším rizikem, jak je stanoveno v bodě 3.
- 2) Faktory týkající se produktů, služeb, obchodů nebo distribučních kanálů:
 - a) životní pojištění, kde je pojistné nízké;
 - b) pojištění v rámci systémů důchodového zabezpečení, jestliže neexistuje žádná možnost odkupu pojištění a pojištění nemůže být použito jako zajištění;
 - c) zaměstnanecký systém sociálního, důchodového nebo podobného zabezpečení, z kterého se zaměstnancům vyplácí důchod, pokud jsou příspěvky placeny srážkou ze mzdy a pravidla systému nedovolují postoupení členského podílu v rámci příslušného systému;
 - d) finanční produkty nebo služby, které poskytují řádně definované a omezené služby určitým typům klientů s cílem zvýšit přístup za účelem finančního začlenění;
 - e) produkty, u nichž riziko praní peněz a financování terorismu snižují další faktory, jako například limity u elektronické peněženky nebo transparentnost vlastnictví (např. některé typy elektronických peněz podle směrnice 2009/110/ES o přístupu k činnosti institucí elektronických peněz, o jejím výkonu a o obezřetnostním dohledu nad touto činností).
- 3) Faktory zeměpisného rizika:
 - a) ostatní členské státy EU;
 - b) třetí země uplatňující účinné systémy v boji proti praní peněz a financování terorismu;
 - c) třetí země, které byly věrohodnými zdroji označeny jako země s nízkou úrovní korupce nebo jiné trestné činnosti;
 - d) třetí země, na něž se vztahují požadavky týkající se boje proti praní peněz a financování terorismu podle doporučení FATF a které tyto požadavky účinně provedly, a je nad nimi účinně vykonáván dohled nebo jsou sledovány v souladu s doporučeními k zajištění souladu s těmito požadavky.

PŘÍLOHA III

Toto je neúplný výčet faktorů a typů důkazů možného vyššího rizika podle čl. 16 odst. 3:

- 1) Rizikové faktory klienta:
 - a) obchodní vztah je realizován za neobvyklých okolností;
 - b) klienti usazení v zemích stanovených v bodě 3;
 - c) právnické osoby nebo právní uspořádání, které jsou osobními nástroji držby aktiv;
 - d) společnosti, které mají pověřené akcionáře nebo společníky nebo akcie ve formě na doručitele;
 - e) podniky, které ve velké míře využívají hotovost;
 - f) vlastnická struktura společnosti se zdá neobvyklá nebo příliš složitá vzhledem k povaze její obchodní činnosti.
- 2) Faktory týkající se produktů, služeb, obchodů nebo distribučních kanálů:
 - a) privátní bankovníctví;
 - b) produkty nebo obchody, které mohou napomáhat anonymitě;
 - c) obchodní vztahy nebo obchody bez osobní přítomnosti partnera;
 - d) platby získané od neznámých nebo nespřízněných třetích osob;
 - e) nové produkty a nové obchodní postupy, včetně nových distribučních systémů, a použití nových nebo rozvíjejících se technologií pro nové i již existující produkty.
- 3) Faktory zeměpisného rizika:
 - a) země, které byly věrohodnými zdroji, jako jsou veřejná prohlášení FATF, zprávy v rámci vzájemného hodnocení nebo podrobné zprávy o posouzení nebo zveřejněné zprávy o následných opatřeních označeny jako země, které nemají účinné systémy pro boj proti praní peněz a financování terorismu;
 - b) třetí země, které byly věrohodnými zdroji označeny jako země s významnou úrovní korupce nebo jiné trestné činnosti;
 - c) země, na něž byly uvaleny sankce, embarga nebo podobná opatření uložená například Organizací spojených národů;
 - d) země, které poskytují finanční prostředky nebo podporu pro teroristickou činnost nebo ve kterých působí identifikované teroristické organizace.

PŘÍLOHA IV

Srovnávací tabulka, na kterou se odkazuje v článku 60.

Směrnice 2005/60/ES	Tato směrnice
Článek 1	Článek 1
Článek 2	Článek 2
Článek 3	Článek 3
Článek 4	Článek 4
Článek 5	Článek 5
	Články 6 až 8
Článek 6	Článek 9
Článek 7	Článek 10
Článek 8	Článek 11
Článek 9	Článek 12
Čl. 10 odst. 1	Čl. 10 písm. d)
Čl. 10 odst. 2	-
Článek 11	Články 13, 14 a 15
Článek 12	-
Článek 13	Články 16 až 23
Článek 14	Článek 24
Článek 15	-
Článek 16	Článek 25
Článek 17	-
Článek 18	Článek 26
	Článek 27
Článek 19	Článek 28
	Článek 29
	Článek 30

Článek 20	-
Článek 21	Článek 31
Článek 22	Článek 32
Článek 23	Článek 33
Článek 24	Článek 34
Článek 25	Článek 35
Článek 26	Článek 36
Článek 27	Článek 37
Článek 28	Článek 38
Článek 29	-
Článek 30	Článek 39
Článek 31	Článek 42
Článek 32	Článek 40
Článek 33	Článek 41
Článek 34	Článek 42
Článek 35	Článek 43
Článek 36	Článek 44
Článek 37	Článek 45
	Článek 46
Článek 37a	Článek 47
Článek 38	Článek 48
	Články 49 až 54
Článek 39	Články 55 až 58
Článek 40	-
Článek 41	-
Článek 41a	-
Článek 41b	-

Článek 42	Článek 59
Článek 43	-
Článek 44	Článek 60
Článek 45	Článek 61
Článek 46	Článek 62
Článek 47	Článek 63

Směrnice 2006/70/ES	Tato směrnice
Článek 1	-
Čl. 2 odst. 1, 2 a 3	Čl. 3 bod 7 písm. d), e) a f)
Čl. 2 odst. 4	-
Článek 3	-
Článek 4	Čl. 2 odst. 2 až 8
Článek 5	-
Článek 6	-
Článek 7	-